

NEREUS MAGAZINE

HOMMAGE AAN RUUD
STOKVIS

INTERVIEW MET J. VAN
DER WAALS

DE KADE IS VERDWENEN

REDACTIONEEL

Waarde lezer,

Het zal niemand ontgaan zijn; afgelopen zomer stond in het teken van de Olympische Spelen, waarbij Nereus zich opnieuw hofleverancier van de olympische roei-equipe mocht noemen met maar liefst veertien Nereïden die de wateren in Rio de Janeiro hebben aangedaan. Een prachtig resultaat is behaald: een gouden medaille voor Ilse Paulis en Maaïke Head (Skadi) en een bronzen medaille voor Nereïden Robert Lücken, Boaz Meylink, Dirk Uittenbogaard en Tone Wieten in de Holland Acht! Wederom treft u dan ook weer een ‘dubbele’ editie van het Nereus Magazine; als u dit magazine omdraait leest u over de ervaringen van ‘onze’ Olympiërs.

Niet alleen op de Olympische Spelen werd succesvol door Nereïden geroeid; eveneens werden onder andere medailles behaald op de Wereldkampioenschappen onder 23 en mocht de ab actis dit jaar weer een kruisje op het Varsityvaandel erbij borduren. Over het afgelopen roeiseizoen leest u uiteraard in dit Nereus Magazine.

Het jaar 2015-2016 was ook een jaar van veranderingen. De verbouwing werd na een periode van drie bestuursjaren afgerond waarna het bordeauxrode bastion op 4 september jl. feestelijk is geopend, Nereus heeft in Bente van der Laan haar tweede vrouwelijke praeses gevonden, de Kade is verdwenen en tot slot is het voorzitterschap van Oud-Nereus door de heer

Ponsen overgedragen aan de heer Manders. Bovendien werd op de Bijzondere Ledenvergadering tijdens het Lustrumdiner in Hotel Okura Ruud Stokvis verrast door te worden benoemd tot erelid.

Evenzeer wil ik u wijzen op de twee bijzondere interviews met de heer Maier en de heer Van der Waals. De heer Maier is als waterpoloër naar de Olympische Spelen van 1936 geweest. De heer Van der Waals was praeses van Nereus tijdens de Tweede Wereldoorlog en heeft toentertijd besloten de A.S.R. te sluiten tijdens de oorlog. Beiden blikken terug op hun tijd op Nereus.

Ook dit keer hebben weer veel (Oud-)Nereïden een bijdrage geleverd aan de totstandkoming van dit Nereus Magazine, waarvoor wij hen zeer dankbaar zijn. Wilt u zelf ook een bijdrage leveren of heeft u een idee voor een inspirerend verhaal, dan vernemen wij graag van u op onderstaand emailadres.

Ioe Hikemelaya!

Namens de redactie van het Nereus Magazine,

Stefanie Driever
magazine@nereus.nl

NB Sommige artikelen in dit Nereus Magazine zijn geschreven voor aanvang van de Olympische Spelen.

COLOFON

Het Nereus Magazine wordt door de A.S.R. Nereus uitgegeven voor de donateurs van Oud-Nereus, het 100+Fonds en het Willy Bloemendal CoachFonds.

druk

Jaargang 27 | November 2016
Drukwerkdeal, Deventer
Oplage 1000 stuks

redactie

Laura Kox, Nammy Vellinga, Stefanie Driever, Sara Papineau Salm, Tsjebbe Paulussen, Jasper Vleugels en Roos Thijssen

vormgeving

Sara Papineau Salm

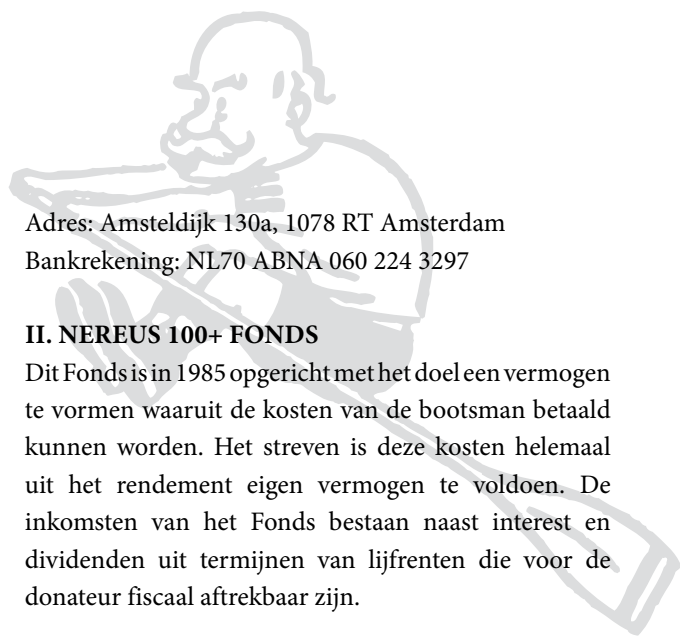
beeldmateriaal, met dank aan

Esmee Doense, Merijn Soeters en
Erik Mus

correspondentie-adres

Redactie Nereus Magazine
Amsteldijk 130a
1078 RT Amsterdam | 020 679 7117
magazine@nereus.nl | www.nereus.nl

STICHTING OUD-NEREUS

Oud-Nereus bestaat sinds 1921 en wordt gevormd door oud-leden die hun onderlinge band en die met Nereus in stand willen houden. Daarnaast ondersteunen zij Nereus op velerlei gebied, met name financieel.

Kernbestuur

Tom Manders (voorzitter) | 06 24 504 552 |
Sander van den Berg (penningmeester) | 06 52 697 501
Dorine Habets (secretaris) | 06 52 564 064 | oudnereus@nereus.nl
Daniel Paarlberg (communicatie) | 06 13 659 952
Jorrit Lootsma (evenementen) | 06 16 774 858
Bente van der Laan (praeses Nereus) | 06 46 216 828 | praeses@nereus.nl
Chris Oskam (commissaris Reünisten en Extern) | 06 28 479 004 | reunisten@nereus.nl

Generatievertegenwoordigers

Jaap Hulshof ('50) | 070 517 80 84
Myriam Steenman ('71) | 035 772 73 11
Janneke van Marle ('91) | 06 14 283 202
Laura Kox ('05) (redacteur Nereus Magazine) | 020 331 44 14 | magazine@nereus.nl

De financiële steun die Oud-Nereus sinds 1921 geeft, is vrijwel uitsluitend voor de aanschaf van wedstrijdboten; het is derhalve een soort Botenfonds. In de loop der tijd zijn daarnaast ook Fondsen opgezet ter dekking van de kosten van de bootsman, en van de kosten van begeleiding en coaching van het wedstrijdroeien. Nu zijn er dus drie Fondsen.

I. OUD-NEREUS FONDS

Het oorspronkelijke fonds van Oud-Nereus; hiervan wordt het vermogen gevormd door jaarlijkse donaties van oud-leden, en aangewend voor de aanschaf van wedstrijdscopen.

Beheerders

Tom Manders (fondsbeheerder) | 06 24 504 552
Sander van den Berg (fondsbeheerder) | 06 52 697 501

Adres: Amsteldijk 130a, 1078 RT Amsterdam
Bankrekening: NL70 ABNA 060 224 3297

II. NEREUS 100+ FONDS

Dit Fonds is in 1985 opgericht met het doel een vermogen te vormen waaruit de kosten van de bootsman betaald kunnen worden. Het streven is deze kosten helemaal uit het rendement eigen vermogen te voldoen. De inkomsten van het Fonds bestaan naast interest en dividenden uit termijnen van lijfrenten die voor de donateur fiscaal aftrekbaar zijn.

Beheerders

Evert Constandse | 035 531 75 65
Adres: Raboes 11, 1251 AK Laren
Jan Peter de Geus | 035 646 07 27 | 06 51 62 36 83
Adres: Huizerstraatweg 51, 1411 GL Naarden
Bankrekening: NL69 ABNA 0490 5818 62

III. WILLY BLOEMENDAL COACH-FONDS

Het Coach Fonds is in 2002 gevormd om daaruit de kosten van organisatie, begeleiding en coaching van het wedstrijdroeien te betalen. Naast een aanzienlijke bijdrage van Nereus zelf, dragen oud-leden, net als bij het 100+Fonds, bij middels termijnen van lijfrente.

Beheerders

Vacant
Beheerder a.i. Sander van den Berg | 06 52 697 501
Adres: Amsteldijk 130a, 1078 RT Amsterdam
Bankrekening: NL73 ABNA 0423 3427 11

Elk Fonds heeft twee beheerders, waarvan één wordt aangesteld op voordracht van het Oud-Nereus bestuur en één op voordracht van de ereleden.

Alle donateurs ontvangen het jaarverslag en de jaarrekening van Oud-Nereus; de donateurs van één der andere Fondsen krijgen tevens de jaarrekening van dat Fonds toegestuurd.

INHOUD

3 REDACTIONEEL	22 DE VERBOUWING
6 VAN DE BESTUURSTAFEL	24 IN MEMORIAM: TOM VREEDE
8 AMSTELDIJK IN ‘T KORT	25 IN MEMORIAM: DANIEL VOÛTE & PIM STIGGELBOUT & JEEN VONK
10 ARCHIEFCOMMISSIE	26 EEN KLEINE HOMMAGE AAN RUUD STOKVIS
11 NEREUSBABY’S	32 HOE IS HET NU MET...
12 FEESTREDE OUD-LEDEN LUNCH	34 INTERVIEW J. VAN DER WAALS
14 JAARVERSLAG PRAESES	37 DE KADE IS VERDWENEN
16 JAARVERSLAG WEDSTRIJD	40 NEREUS OVER DE GRENS
18 WK U23 EN WK SENIOREN	41 JASJE AAN, JASJE UIT
20 WEDSTRIJDKALENDER	42 WOMEN ON TOP

VAN DE BESTUURSTAFEL

DOOR
TOM MANDERS, VOORZITTER OUD-NEREUS

Waarde oud-leden van Nereus,

Het is een bijzonder seizoen geweest. U kunt daarover uitgebreid lezen in dit nieuwe Nereus Magazine. Maar goed beschouwd is het seizoen nog niet ten einde. Wat dat aangaat komt de deadline voor mijn bericht aan u iets te vroeg en wachten wij in spanning af wat onze Nereïden gaan presteren op de Olympische Spelen in Rio en op de Wereldkampioenschappen in Rotterdam.

Bestuurswissel

Tijdens het lustrumdiner in het Okura is het spreekwoordelijke stokje door Kees Jan Ponsen overgedragen aan mij. Om die reden sta ik graag stil bij de verdiensten die Kees Jan kunnen worden toegeschreven in zijn rol als bestuurslid van Oud-Nereus en later in zijn rol als voorzitter. Zo is een groot aantal hervormingen binnen Oud-Nereus ingezet onder zijn voorzitterschap. En heeft hij, zoals Myriam Steenman dat zo mooi verwoordde, het schip van Oud-Nereus in moeilijke tijden op koers kunnen houden. Het bestuur heeft hem “en petit comité” bedankt voor zijn enorme betrokkenheid bij (Oud-)Nereus.

Varsity

Op het Varsity-terrein vindt de oud-ledenborrel sinds drie jaar niet langer op een boot plaats maar in een chique VIP-paviljoen. Daarmee krijgt de Varsity, zeker voor oud-leden, een wat Henley-achtig karakter. Dat de Varsity daarmee voor oud-leden toegankelijker is geworden, bleek wel uit het feit dat er dit jaar veel Oud-Nereïden elkaar weer eens sinds lange tijd troffen. Het was een prachtige dag. Op het terras aan het water waren de wedstrijden perfect te volgen en als klap op de vuurpijl zagen wij onze Oude Vier dominant naar de finish varen.

Ik kan het echt iedereen aanraden om volgend jaar de zondag van de Varsity vrij te houden en naar Houten af te reizen.

Oud-leden lunch / Oud-Nereus Bouwfeest

Nieuw dit jaar was de door Hanneke Groeneveld, Anton van Dijkman, Evert Constandse en de reünistencommissie georganiseerde oud-leden lunch. Op 15 april jl. troffen de generaties van voor 1975 elkaar op het botenhuis van Nereus. Velen zagen elkaar sinds lange tijd weer eens. Sommige eerstejaarsploegen van weleer waren (bijna) compleet. Een prachtig idee, een doorslaand succes en, dus, voor herhaling vatbaar. De dag daarna vormde het botenhuis het decor voor het Oud-Nereus Bouwfeest met name bedoeld voor, en drukbezocht door, de jongere generatie oud-leden. Het feest gaf het startschot voor de verbouwing.

KHB-borrel

Zolang de Koninklijke Holland Beker wordt gevaren op de Bosbaan in Amsterdam, organiseert het bestuur van Oud-Nereus daar een oud-ledenborrel. Na een uitgebleven KHB-borrel vorig jaar op de Willem-Alexanderbaan, was dit jaar de opkomst wederom groot. Twee boten, de ‘Eric Niehe’ en de ‘Susannah Chayes’, werden gedoopt. De borrel bleek wederom uitermate geslaagd.

Wij gaan ervan uit dat de organisatie van de KHB de sfeer van de Bosbaan ook in de toekomst zal verkiezen boven de faciliteiten van de baan in Rotterdam. Dat is niet alleen beter voor de KHB maar ook voor Oud-Nereus.

Olympisch Uitzwaaidiner

Een unieke afvaardiging van 19 Nereïden naar de Olympische Spelen in Rio rechtvaardigde een uniek diner. Op 9 juli jl. organiseerde Oud-Nereus in samenwerking met Jong-Nereus het Olympisch Uitzwaaidiner op de KAR&ZV “De Hoop”. Alle Olympische Nereïden waren aanwezig die avond en werden gefêteerd door een 80-tal Oud-Nereïden. De aanwezigheid van een groot aantal jongere Oud-Nereïden werd in hoge mate gewaardeerd. Wat ons betreft is dit ook de opmaat voor een verdere verjonging

van Oud-Nereus als reünistenvereniging.

Nieuwsbrief en social media

U wordt, via email of per post, met regelmaat door het bestuur van Oud-Nereus en de Reünistencommissaris op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen binnen Oud-Nereus en van de evenementen die Oud-Nereus in samenwerking met de reünistencommissie organiseert. Houd uw mailbox of brievenbus dus in de gaten. U doet zichzelf tekort om niet ten minste één keer per jaar *acte de présence* te geven. Nog los van het feit dat het mooi is om “oude” roeivrienden weer eens te ontmoeten in een setting waar het allemaal ooit begon, geven de prestaties van Nereus, zowel op nationaal als op internationaal niveau, daar alle aanleiding toe.

Naast de berichten die u vanuit Oud-Nereus worden toegestuurd, kunt u op de hoogte blijven via onze website www.nereus.nl/oud-nereus en onze Facebook-pagina www.facebook.com/oudnereus.

Donateur

Uw donaties aan Oud-Nereus zijn essentieel. De bedragen die u doneert, komen ten goede aan Jong-

Nereus en worden, normaliter, aangewend voor de aanschaf van boten, riemen en overig materiaal. Het bestuur van Oud-Nereus legt daarover jaarlijks rekening en verantwoording af in de vorm van een jaarrekening die u wordt toegestuurd. Mocht u over dit jaar uw donatie nog niet hebben voldaan, dan verzoek ik u dat alsnog te doen. Wellicht ten overvloede vestig ik uw aandacht op het feit dat uw overschrijving ook via een automatische incasso kan plaatsvinden. Op de website van Oud-Nereus leest u hoe.

Suggesties

Het bestuur van Oud-Nereus vindt het van het grootste belang dat de jongere generaties oud-leden zich betrokken voelen bij onze reünistenvereniging. Van onze zijde trachten wij die betrokkenheid te creëren door de organisatie van een groot aantal evenementen. Mist u iets of heeft u suggesties, voelt u zich dan vrij om die met ons te delen en mail naar oudnereus@nereus.nl.

Ioe Hikemelaya!

Oud-ledenlunch

Olympisch Uitzwaaidiner

AMSTELDIJK IN 'T KORT

Wist u dat..

Er tijdens de Olympische Spelen in Rio in vijf van de zes olympische roeiboten Nereïden zaten. Maar liefst 19 olympische Nereïden - 14 roeiers en 5 coaches - reisden af naar Brazilië. Goud werd behaald door Ilse Paulis in de LW2x, gecoacht door Josy Verdonkschot en brons door Robert Lücken, Tone Wieten, Boaz Meylink en Dirk Uittenbogaard in de Holland Acht, gecoacht door Mark Emke.

Door te beleggen bij onze coachpartner Evi van Lanschot u €250,- bijdraagt aan de coaches en roeiers van Nereus. U kunt al instappen vanaf €1000,-.

Er een biertapje door sponsor Heineken in de bestuurskamer zal worden aangesloten.

Oud-Nereïd Tako Bruinsma nog altijd de sterkste benen heeft, zo bleek tijdens de Chun Wei Cheung Memorial Wielerronde begin september.

Een top-6 van de grootste kostenposten tijdens de verbouwing:

1. Tegelwerk: €21.934,00
2. Boilersysteem met toebehoren: €18.980,18
3. Sloopwerkzaamheden: €11.598,75
4. Luchtbehandelingskast met toebehoren: €10.841,30
5. Muren: €9.809,20
6. Vloerverwarming: €5.907,26

De hangende kapstok in de mannenkleedkamer al meer dan 35 jaar oud is en nog steeds hangt als een Ghebouw.

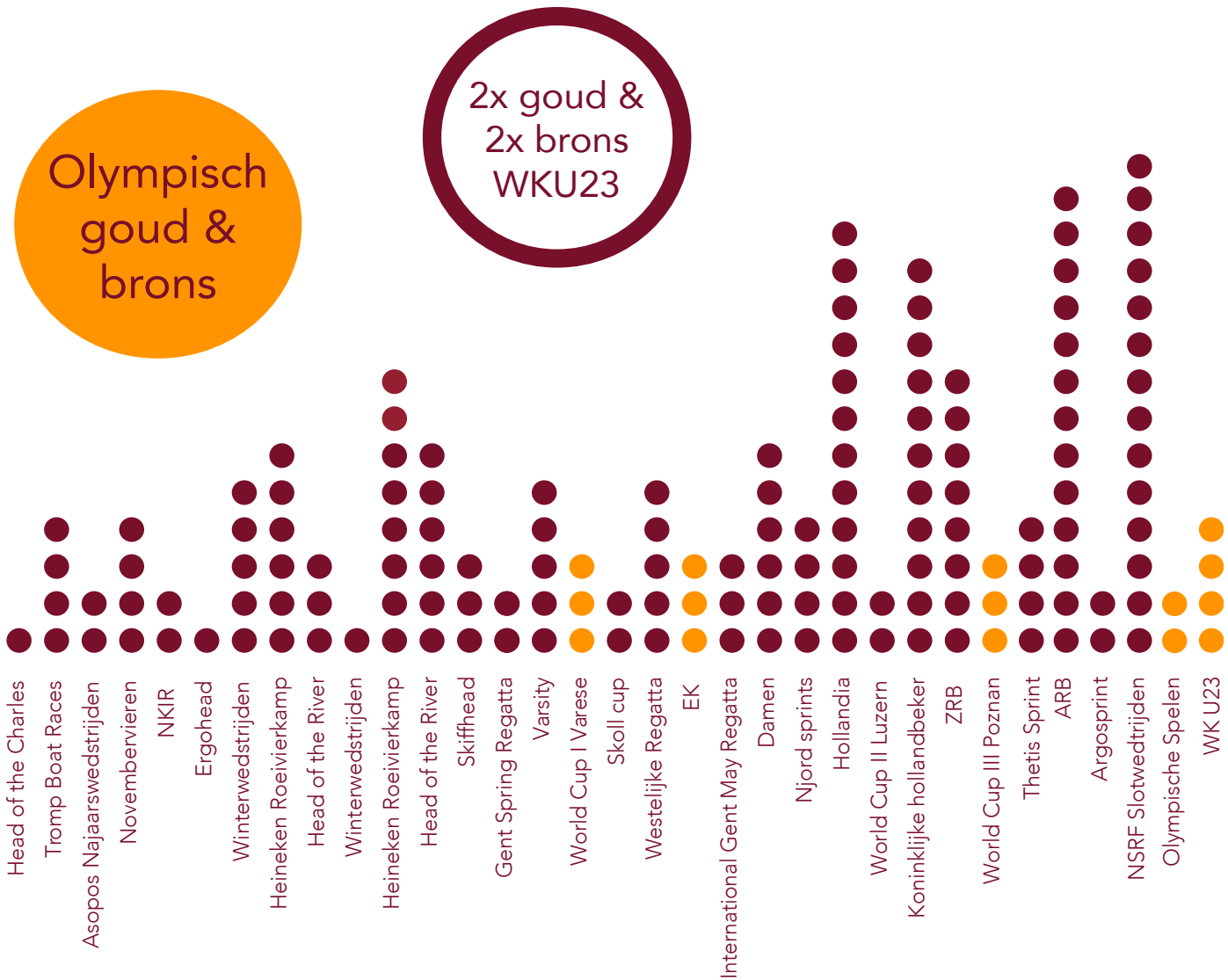
De 133e Varsity gewonnen is door Nereus, en dit alweer de 41e keer was dat het Varsity-vaandel meegenomen werd naar het Bordeauxrode bastion.

Er 333 nieuwe leden op Nereus zijn aangekomen in 2015. Er 128 nieuwe donateurs bij Oud-Nereus zijn aangesloten middels een automatische incasso á €40,- gemiddeld. En welgeteld 21 periodieke schenkingen zijn ingesteld met een gemiddelde waarde van €192 per jaar. De hoogste schenking is ingesteld op €1000,- per jaar.

Oud-Nereïd Rutger Arisz – met wereldtitel op zijn CV – per november zal aantreden als voorzitter van de KNRB.

ARCHIEFCOMMISSIE

Uw zolder is onze historie
Elke paar maanden krijgt de archiefcommissie wel een belletje. Over een gevonden blikkenverzameling, een boek met roefoto's of een privévideo van een olympisch avontuur. Vaak hebben ze jaren stof gehapt op een zolder, maar dat maakt ze niet minder bijzonder. Het zijn zulke tastbaarheden die de oude verhalen tot leven wekken en de jonge generatie inspireren.

Via de archiefcommissie vinden zij hun weg naar nieuwe gedenkboeken of een professioneel archief. Vaak digitaliseren wij foto's en video's, zodat uw beelden behouden blijven. Want zelfs al liggen de fotoboeken veilig op zolder, de kwaliteit blijft langzaam maar zeker achteruit gaan. Ook kunnen we de gedigitaliseerde beelden breed beschikbaar maken. Zo zijn opgedoken

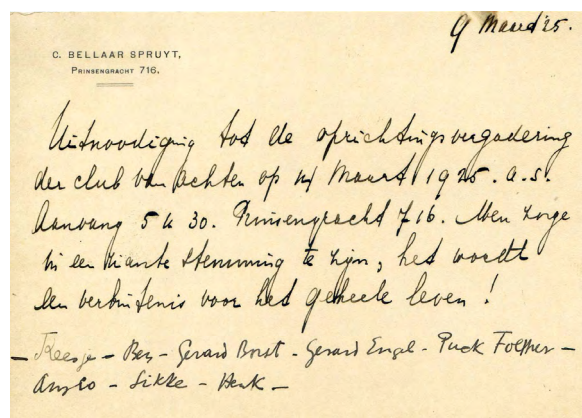
beelden van de Oude Vier van 1963 en de Mexico-acht van 1968 dit jaar door duizenden Nereïden via internet bekeken.

Daarom komen wij graag in contact met anderen die nog overblijfselen uit hun Nereustijd hebben. Mocht u iets hebben liggen, schroom dan niet contact op te nemen met de archiefcommissie. Dat kan met Evert Constandse of Daniel Paarlberg. Ook kunt u online zelf een kijkje nemen in het fotoarchief op nereus.nl/beeldarchief. Als u geen loe-inloggegevens hebt, kunt u deze opvragen bij de ab actis.

Evert Constandse: 035 - 531 75 65

Daniel Paarlberg: 06 - 13 65 99 52

Suzanne Sweers: 020 - 679 71 17 / abactis@nereus.nl

NEREUSBABY'S

- 01-10-2015 Janiek Wicher Hoen (zoon van Jessica en Gijs Hoen)
- 16-10-2015 Kees Rog & Ype Rog (zoons van Jan en Eva Rog)
- 16-10-2015 Teus Auke Hendricus Roest (zoon van Femke en Stephan Roest)
- 18-10-2015 Odett Marie Vellinga (dochter van Tiedo Vellinga en Claire Vellinga-Blok)
- 17-11-2015 Sarah Simone Haighton (dochter van Martijn en Marieke Haighton – van Hemert)
- 27-11-2015 Lucas Willem Henri van de Sande (zoon van Annabel van de Sande – Meurs en Bas van de Sande)
- 02-12-2015 Niloufer Philippine Aurelia Celeste Bühler (dochter van Christian Bühler en Camilla Schimmelpenninck)
- 30-12-2015 Floris Vente (zoon van Lucas Vente en Sofie van Reenen)
- 18-01-2016 Romijn Julia van Dijk (dochter van Femke Storm en Maarten van Dijk)
- 30-03-2016 Ole Willem Fop Reesink (zoon van Reinier Reesink en Minnemijn Smit)
- 21-04-2016 Femme Anna Schmul (dochter van Suzanne en Richard Schmul)
- 13-06-2016 Abbie Annie Liesje & Vosse Derk Gerrit (van Liesbeth Vos en Nelleke Penninx. Geboren uit vriendschap met Christian Böhlke)
- 03-07-2016 Nina Marie Jongmans (dochter van Merel Wansink en Dirk Jongmans)

Kempen & Co is een zakenbank met activiteiten op het gebied van vermogensbeheer, effectenbemiddeling en corporate finance.

Sinds 2011 zijn we de trotse hoofdsponsor van de A.S.R. Nereus.

FEESTREDE OUD-LEDEN LUNCH

DOOR
SJOERD WARTENA

Nereus oude knarren lunch - 15 april 2016

Na enige mislukte pogingen iets aardigs te bedenken vroeg ik me, wat moedeloos geworden, af waarom in dit gezelschap -ik noem geen namen- van geslepen advocaten, gewiekste en dientengevolge geslaagde en soms tot *mercator sapiens* uitgegroeide zakenlieden, industriële kapiteins uit het nog bonusloze of in elk geval minder bebonuste tijdperk, in het geld zwemmende bankiers en off shore-specialisten, onkreukbare ambtenaren, het felle journaillie, een enkele tramconducteur, illustere en geleerde dienaren van onderwijs en wetenschap, vele heelmeesters, harde en zachte, weinig grote kunstenaars en verkondigers van Gods woord maar wel natuurlijk de namelozen in de drom der namelozen, aan de gelijken schijnbaar zeer gelijk, door geen vervoering stralend uitverkozen tot heersen in een onaantastbaar rijk... waarom moet een boertje van buiten, een geitenhoeder hier het woord voeren?

Moet hij zo'n onbetekenend maar ritueel klusje klaren, waar al deze steunpilaren van onze maatschappij te goed voor zijn? Zijn er teveel liefhebbers voor een praatje en kiezen we daarom maar voor een gepensioneerde, kleinschalige veehouder? Of heeft het te maken met een zucht naar eenvoud, die het landleven oproept? De eenvoud die correspondeert met ons nog goeiige sportgedoe, waarin de eerlijke krachtmeting voorop stond, in schrille tegenstelling tot het onheilspellende gebruik van het woord competitie in onze huidige ieder-voor-zich-economie? Even dat lastige leven vol tegenstrijdigheden vergeten en het ruime sop van de Amstel op.

Hoe onbedorven toch dat theedrinken in de Thetishut bij de meisjes, die toen nog meisjes hetten en geen meiden; hoogstens zei je gekscherend « malle meid ». Ze waren zojuist het stijlroeien ontgroeid en roeiden echt. Net als de jongens die zich in de zestiger jaren

zogenaamd « professioneel » begonnen te gedragen, mijzelf niet uitgezonderd.

Als die zucht naar eenvoud de aanleiding is van de ijverige organisatoren van dit evenement, mij te laten redevoeren – een pluim voor Evert, Anton en Hanneke is wel op z'n plaats – heb ik daar vrede mee al houd ik het kort. Dat deze oude vrouwen en mannen gekomen zijn, de « minste en meeste », nog net niet « ter mollen feeste » om nog maar eens met een literair citaatje aan te komen dit keer van een Vlaamse rederijker uit de 16e eeuw, is heugelijk en zal niet snel weer voorkomen. Ik ga hier zeker niet de van onze aarde verscheiden illustere voorgangers herdenken Ze hoeven niet genoemd, we kennen ze allemaal. Alleen Joan van der Waals en Kees Dikken zullen er over 5 jaar zeker weer bij zijn, die zijn over de leeftijd van het verscheiden heengegroeid. Voor anderen staat het te bezien. Jullie hebben er nu van geprofiteerd, een echte reünie met verrassende ontmoetingen. Laten we onze club en z'n huidige bestuur daarvoor dankbaar zijn.

Het is een wat vergankelijk relaas geworden. Ik zal u niet nog lastig vallen met psalm 103 waarin de mens met een veldbloem wordt vergeleken; als de wind erover heen waait is hij weg, zelfs de plek waar hij stond is hem vergeten. Maar Nereus blijft bestaan dat laten de jongelui zien, daartegen vermogen de winden geen zier! Moge eenieder af en toe door de landelijke eenvoud en de onbekommerde roeitijd geïnspireerd worden.

Nog even vergankelijk. Het vers van Bloem eindigt met: *En nu, na het begeerde, het ontbeerde, na de onrust en het levenslang geduld: Een steen, door 't groen gebarsten en verweerde letters en cijfers die de regen vult.* Niettemin Ioe Hikemalaya! Laten wij opgewekt de clubhymne aanheffen.

JAARVERSLAG PRAESES

DOOR
GILLES BOUMAN, E.T. PRAESES DER A.S.R. NEREUS

Waarde Oud-Nereïd(e),

Nereus wint de Varsity! Uiteraard is dat de eerste zin waarmee ik u begroet. Nereus won op 10 april een prachtige editie van de Varsity. De 41e Varsity-overwinning werd binnengehaald en het Varsity-vaandel prijkt weer op de plek waar zij thuishoort: de Amstedijk 130a.

“Beter een goede buur dan een verre vriend!”, breed lachend reikt mevrouw de voorzitter van de K.A.R.Z.V. “De Hoop” mij vier sleutels van het prachtige gebouw op de Weesperzijde aan. Nereus verbouwt! Ik schrijf u dit niet vanuit het vertrouwde bordeauxrode pluche in de bestuurskamer op de Amstedijk 130a, maar vanuit een hardhouten stoel in de – overigens prachtige – sociëteit van “De Hoop”. Het gezegde is waar: menig Nereïd(e), waaronder hoogstwaarschijnlijk ook u, hebben afgelopen jaar bewezen naast een soms verre vriend ook een zeer goede buur te zijn.

De lustrumwedstrijden, in september 2016, werden de aftrap van een – tot nog toe – zeer succesvol jaar voor onze A.S.R. Het XVIe lustrum werd groots gevierd, hulde voor de Lustrumcommissie, met als slotstuk een prachtdiner in Hotel Okura Amsterdam.

De Heineken Roeivierkamp is al jaren de échte opening van het roeiseizoen en ook dit seizoen was het een fantastische editie. Er werd met een traditie gebroken door op de slotdag de afstanden om te draaien. Niet de 5000m maar de 750m werd de laatste afstand. In een apocalyptische laatste sprint-race werd de Holland Acht verslagen door de Oude Acht van Nereus.

Over de verdere successen van de wedstrijdvloot, onze core business, verwijs ik u naar het jaarverslag van de heer Gort, Commissaris Wedstrijdroeien. Naast de successen op het water was het ook op andere gebieden een succesvol jaar. Er werden nieuwe, grote

sponsorcontracten gesloten met Evi van Lanschot als coachpartner, Wereldhave als Vlootpartner en Kempen & Co verlengde haar contract met vijf jaar als hoofdsponsor van de A.S.R. Nereus. Sponsors waar de A.S.R. erg trots op is en het de vereniging tegelijkertijd doet beseffen dat zonder deze sponsors, én bovenal haar oud-leden, Nereus haar dromen niet kan verwezenlijken. Dromen met de visie het verenigingsroeien op absoluut topniveau te brengen, op elk gebied. Dromen welke dit jaar werden nagejaagd in de vorm van verjonging van de vloot, professionele coaching en een verbouwing.

Een nieuwe Oude Vier werd gedoopt met de naam R. Stokvis, daarnaast werd de vloot verrijkt met een lichte dames 1x, twee lichte mannen 2-’s, twee zware 2-’s en een lichte mannen 4-. Het professionele coachkader werd uitgebreid van drie naar vier professionals. Twee heren – Diederik de Boorder als hoofdcoach en Boudewijn van Opstal - zullen vanaf komend seizoen de damessectie beheren. Diederik Simon zal, evenals vorig jaar als hoofdcoach, samen met Stephen Stewart de mannensectie begeleiden.

In de tussentijd was er ook veel beweging bij de oud-leden van Nereus. Een nieuwe voorzitter voor Oud-Nereus werd gevonden in de persoon van Tom Manders. Nogmaals dank aan de heer Ponsen voor zijn jarenlange inzet! Ook Pim Vos deed afstand van zijn functie als penningmeester en droeg dit over aan Sander van den Berg. Jorrit Lootsma completeerde de verandering door een nieuwe functie – Commissaris Evenementen - op zich te nemen. Hiermee lijkt de nieuwe weg van Oud-Nereus definitief te zijn ingeslagen en zet zij een stap dicht naar (Jong-)Nereus.

Na bijna drie jaar van voorbereiden werd op 11 mei jl. de verbouwing van al onze natte ruimtes, coachkamer, bestuurskamer én de oude Woning gestart. Hiermee werd een turbulent voortraject afgesloten waarin een

nieuwe architect werd aangetrokken, de toekenning van de aangevraagde subsidie (1/3 regeling van de Gemeente Amsterdam) tot op het laatste moment op zich liet wachten en er twijfel was over het tijdig afronden van de verbouwing vóór de start van het nieuwe academisch jaar. Zeer veel dank voor het laten slagen van dit project gaat uit naar ‘Het Bouwteam’ (Van den Berg, Bulthuis, Hoen, Struyk en Wagenaar), onze architect Pim van Oppenraaij en ereleden Lex van Drooge, Jaap Reesink en Diederik Simon voor hun geleverde tijd, moeite en bovenal hulp.

Ten slotte wil ik graag u - als verre vriend, goede buur of wellicht beide maar bovenal - als Oud-Nereïd(e) danken voor uw bordeauxrode hart. Nereus is een vereniging waar veel kan, en soms moet, veranderen maar de loyaliteit van haar (oud-)leden zal altijd blijven.

Ioë Hikemelaya!

Gilles Bouman
e.t. praeses der A.S.R. Nereus

v.l.n.r. Jurr van Ramshorst, Liz Bijl, Juul Leijssen, Gilles Bouman, Roos Thijssen, Gosse Gort, Dirk Taselaar, Judith van 't Hooft en Max Rijper

SEIZOEN '15-'16

JAARVERSLAG WEDSTRIJDROEIEN

DOOR
GOSSE GORT, E.T. COMMISSARIS WEDSTRIJDROEIEN

Een drieluik had het moeten worden. De Varsity, Henley, de Spelen. Het liep anders. Afgelopen jaar was een bewogen jaar in het wedstrijdroeien. Er werd afgetrapt met de Lustrumwedstrijden. De diverse nummers, waaronder de beruchte strijkskiff, die werden verroeid in Baan Clown versus Baan Aap zorgden voor veel vertier. Teveel je best doen kan funest zijn, zo bleek tijdens de Amstelbeker. De voorsprong die daar in de *grand finale* werd verleend aan de burgerverenigingen bleek te veel voor zowel onze mannen als vrouwen. De Tromp Boatraces hebben onder studenten aan populariteit gewonnen. Namens Nereus waren er maar liefst veertig inschrijvingen in kleine nummers voor de charmante Hilversumse wedstrijd. Op de NKIR werden vier Nereusrecords verbroken (SB, LDSB, EJLD & EJJ). De rest van het voorseizoen werd gekenmerkt door enerzijds goede resultaten, anderzijds door aflastingen op een groot aantal wedstrijden. De Novembervieren, de Hel van het Noorden en de Winterwedstrijden werden geheel of gedeeltelijk terecht afgelast omdat de veiligheid van de roeiers door de weersomstandigheden niet gewaarborgd kon worden.

De opening van het roeiseizoen, de Heineken Roeivierkamp, was succesvol. In elke eerste divisie bij zowel de mannen als de vrouwen zaten er Nereïden aan boord van de winnende ploeg. Een spektakelstuk was te aanschouwen op de 750 meter, waar de Holland Acht zich liet piepelen door de volledige Nereus Acht. De Head was een hoogtepunt voor de topploegen van Nereus. Beide wimpels werden mee teruggebracht naar de Amsteldijk 130a en daarnaast was de eerste overwinning voor EJLD op het water een feit.

Door de strakke olympische voorbereiding en de honger naar winst op de Varsity startte slechts een enkeling

de skiff- en tweehead. Voor de Varsity is lang en hard getraind. Nelson Ritsema, Robert Vicic, Jaap Scholten en Mick Makker wonnen samen met stuurvrouw Dieuwke Fetter de Oude Vier en zijn ruimschoots gehuldigd tijdens een prachtige kroegjool op het N.I.A.

Gedurende het 2k-seizoen werd al snel duidelijk dat de ouderejaars groepen over de breedte goed presteren. Veronique Meester en Emma Huig staken met kop en schouders boven de rest uit en haalden afgelopen seizoen allebei meer dan vijftien blikken. De lichte jongens die begeleid werden door Rob Jonkman waren ook uiterst succesvol, evenals Berend Mortier en Ivo de Graaf. Veelzeggend was ook het NK in de twee-zonder. Van de zes ploegen die hier in de finale lagen waren er vier van de ouderejaars zware groep. Eerstejaars zwaar wint het klassement en dat is het eerste grote succes voor coach Stephen Stewart.

Internationaal werd er geroeid als nooit tevoren. De Nereïden bij de bond sleepten tijdens de wereldbikers meerdere gouden medailles binnen. Alles wordt in het werk gesteld om in Rio optimaal te kunnen presteren. Ouderejaars zwaar roeide op de Henley Royal Regatta in de *Ladies' Plate* en de *Visitors' Challenge Cup*. Eerstgenoemde ploeg werd in de finale na winst gediskwalificeerd. Henley blijft een prachtige wedstrijd met tradities en regels waar je je als ploeg aan te houden hebt. Luidruchtig protesteren heeft dan geen zin.

Nu kijken we uit naar de Olympische Spelen in Rio de Janeiro, waar we met het volste vertrouwen onze Nereïden in de gaten zullen houden. We zullen ze aanmoedigen: Ioe Hikemelayaaaa!

evi

U verdient toch ook een coach?

Online beleggingscoach Evi is de trotse sponsor van de coaches van ASR Nereus. Samen hebben we de ambitie om wedstrijdroeiers nog beter te laten presteren. Wilt u daarbij helpen, ga dan beleggen bij Evi! Vul bij de aanmeldcode 'nereus' in en Evi doneert € 250 voor de aanschaf van trainingsmateriaal voor de coaches van ASR Nereus. Nieuwsgierig? Kijk op evivanlanscot.nl

Evi. Van geld naar vermogen

Beleggen brengt risico's met zich mee, u kunt uw inleg verliezen. De waarde van uw beleggingen is mede afhankelijk van de ontwikkelingen op de financiële markten. F. van Lanschot Bankiers N.V. is als bank geregistreerd bij de Autoriteit Financiële Markten (AFM), Postbus 11723 1001 GS, Amsterdam en bij De Nederlandsche Bank (DNB), Postbus 98, 1000 AB Amsterdam in het Wft-register. -

WK U23 EN WK SENIOREN

DOOR
JASPER VLEUGELS

Het was niet alleen een olympische sportzomer; terwijl er in Rio nog nagenoten werd van de prachtige prestaties van de Nederlandse roei-équipe, gingen de wereldkampioenschappen op de Willem-Alexander Baan in Rotterdam van start. Het was een groot opgezet evenement met startende ploegen in de paralympische, junioren (<19 jaar), senioren-B (<23 jaar) en senioren in de niet-olympische bootklassen. Een groot aantal Nereïden maakte deel uit van de Nederlandse afvaardiging onder de 23 jaar. Ondanks Hollandse weersomstandigheden met veel wind tijdens de voorwedstrijden hebben alle ploegen zeer goed gepresteerd.

In de lichte vrouwen dubbeltwee onder 23 jaar roeide Anne-Marie Schonk met Amber Kraak (Vidar) naar goud. In de halve eindstrijd was het gat met Nieuw-Zeeland en Italië erg klein en kwam coach Jolijn Remmelink met een gedetailleerd plan voor de finale. Hoewel de Italiaanse vrouwen heel hard van start gingen, schoof het Nederlandse duo in de tweede 1000 meter door naar de eerste plaats en gaf deze ook niet meer af ondanks aandringen van Nieuw-Zeeland. De rustige manier van racen toonde gelijkenis met de olympische race van Maaike Head en Ilse Paulis en mogelijk is een nieuw gouden duo voor Tokio al in de maak.

De senioren-B mannenacht heeft soeverein naar de winst geroeid. Deze acht met aan boord Nereïden Michiel Oyen, Jaap Scholten, Nelson Ritsema en Lex van den Herik werd gecoacht door Willem-Jan de Widt (Willem III) en Diederik Simon. Na de voorwedstrijden gewonnen te hebben, bleken roei-grootmachten als Duitsland en Groot-Brittannië ook in de finale niet bij machte het Nederlands geweld bij te benen. Vanaf

de start nam de Nederlandse acht de leiding en deze voorsprong werd door hen niet meer uit handen gegeven.

Het eerste eremetaal voor Nereus op de WK werd binnengehaald door Veronique Meester. Zij behaalde een bronzen medaille in de vrouwen vier-zonder onder 23 in een zeer snelle race. De Amerikanen roeiden de snelste tijd ooit en de strijd om de zilveren plak werd na driekwart race in het voordeel van de Roemeense dames beslecht. De bronzen medaille was het maximaal haalbare en na een goede race waarin de roeisters knap alles gegeven hadden.

Nereïd Abe Wiersma en Amos Keijser (Laga) hebben na een prachtige race ook een bronzen medaille gewonnen in de dubbeltwee. De ongenaakbare Duitsers liepen na aanval op aanval uit op het veld en er volgde een spannend gevecht tussen Noorwegen en Nederland om de tweede plaats. Na een geweldige eindsprint, waarin de verschillen erg klein bleven, kwamen de Noren 0.19 seconden eerder over de meet.

Lisa Wörner wist zich in een sterk bezet lichte dames skiff-veld niet te plaatsen voor de halve finales en roeide naar een vierde plek in de C/D-finale. Verder kwam Berend Mortier nog uit in de lichte mannen dubbeltwee en werd hij met deze ploeg eerste in de B-finale.

Niet alleen de organisatie kan terugkijken op een zeer geslaagd evenement. Met drie gouden en twee bronzen plakken eindigde Nederland als eerste in het medailleklassement van de ploegen onder de 23 jaar. De toekomst van de Nederlandse roei-équipe en die van Nereus is er dus hopelijk één met een gouden randje!

GOUD SB LW2x Anne-Marie Schonk (Nereus) & Amber Kraak

GOUD SB 8+ Michiel Oyen (Nereus), Nelson Ritsema (Nereus), Michiel Mantel, Jaap Scholten (Nereus), Maarten Hurkmans, Simon van Dorp, Lex van den Herik (Nereus), Max Ponsen & stuurman Diederik van Engelenburg

BRONS SB W4- Ymkje Clevering, Veronique Meester (Nereus), Hermijntje Drenth en Eline Feitsma,

BRONS SB M2x Abe Wiersma (Nereus) & Amos Keijser

Maand	Datum	Wedstrijd	Roeibaan	Plaats	Aanvullend
November	5 en 6	Novembervieren	Amstel	Amsterdam	
	12 en 13	Paul Veenemans Prijs		Deventer	
	7 tot 12	Nereus Business Week (NBW)		Amsterdam	
December	11	Nereus Congres (NBW)		Amsterdam	
	12	Geneeskunde Carrière­dag (NBW)		Amsterdam, A.S.R. Nereus	
	10	Aegon NKIR		Amsterdam	
Januari	11	Dies Natalis Viering		Amsterdam, A.S.R. Nereus	
	8	Nieuwjaarsreceptie + Nereus Hardloopwedstrijd		Amsterdam, A.S.R. Nereus	
	n.n.b.	Intrainings ALV		Amsterdam, A.S.R. Nereus	*Oud-Nereus blok van 15-17u
Februari	18 en 19	WinterWedstrijden	Delftse Schie	Delft	
Maart	11 en 12	Heineken Roeivierkamp + Salonboot + Oud-Nereus borrel	Amstel	Amsterdam	*Netwerkevent Businessclub + Oud-Nereus borrel
	18 en 19	Head of the River	Amstel	Amsterdam	
	1	Tweehead	Amstel	Amsterdam	
April	2	Skiffhead	Amstel	Amsterdam	
	9	Varsity	Amsterdam Rijnkanaal	Houten	
Mei	22 en 23	Hollandia/Aegon NK klein	Willem-Alexanderbaan	Rotterdam	
	5-7	Wereldbeker I	Saint Sava Temple	Belgrado	
	6 en 7	Damen Raceroei Regatta	Willem-Alexanderbaan	Rotterdam	
Juni	13	Oud-Nereus feest		Amsterdam, A.S.R. Nereus	*Oud-Nereus feest op de Amsteldijk 130a
	n.n.b.	Culinair event Oud-Nereus		Amsterdam, A.S.R. Nereus	
	20 en 21	Westelijke Roeiwedstrijden	n.n.b	n.n.b	
Juli	26-28	Europees Kampioenschap	Roudnice	Racice	
	24 en 25	Koninklijke Hollandbeker	Bosbaan	Amstelveen	
	17 en 18	ZRB	Watersportbaan Tilburg	Tilburg	
Augustus	2	Thetis Sprint + Thetisvrouwen borrel	Bosbaan	Amstelveen	*Borrel voor Thetisvrouwen
	3 en 4	ARB	Bosbaan	Amstelveen	
	30	Argo Sprint	Bosbaan	Amstelveen	
Juli	1 en 2	NSRF Slotwedstrijden	Bosbaan	Amstelveen	
	1 en 2	Henley Royal Regatta	Thames	Henley-on-Thames	
	7-9	Wereldbeker	Rotsee	Luzern	
September	n.n.b.	Nereus Wielerronde		Amsterdam, A.S.R. Nereus	*Fietsronde voor Jong- en Oud-Nereus
	n.n.b.	Overdrachts ALV		Amsterdam, A.S.R. Nereus	*Oud-Nereus blok van 15-17u

DE VERBOUWING

DOOR
MAX RIJPER

De plannen van de verbouwing 2016 ondervonden roerige tijden na het intreden van het bestuur 2015-2016. Met het bouwteam is er in november 2015 een informatieavond georganiseerd voor alle leden om de definitieve plannen van toen in te zien. Tijdens deze avond bleek dat er nog heel wat discussie was over uitwerkingen van de plattegrond. De plattegronden zijn daarna daarom aangepast. In januari jl. zijn de plannen in een meer definitieve vorm naar de gemeente gestuurd waarmee Nereus een officiële aanvraag deed voor de 1/3e regeling voor de verbouwing van ons sanitair.

Tijdens het proces naar de verbouwing zijn wij op een andere projectleider overgestapt, omdat het bestuur vond dat het proces een slepend karakter had gekregen. Nereus wilde een nieuwe wind door de kleedkamers

en wc's; deze begonnen namelijk te stinken. De frisse wind die Pim van Oppenraaij heet waaide hard en heeft een hoop oud stof grondig weggeblazen. Er zijn in de periode van februari t/m maart jl. zoveel details uitgewerkt in overleg met alle belanghebbenden, dat wij in mei niets anders konden dan beginnen met de verbouwing. De late binnenkomst van de 1/3e regeling maakte de planning nog razend spannend, maar de subsidie kwam precies op tijd binnen. Ook het Amsterdams Universiteitsfonds heeft een gulle gift gedaan ten behoeve van onze verbouwing. Op 11 mei 2016 is daarom de verbouwing gestart die inmiddels alweer is afgerond.

Het gebouw dat van binnen voor een deel vervangen is, is mooi geworden! Er zijn muren gebroken en herrezen met een andere indeling en daardoor is er van de oude

wooning geen spoor meer terug te vinden. De vierkante meters van de oude woning worden nu gebruikt voor het Dr. Meurer coachkantoor en voor de wc's voor mannen en vrouwen. De kleedkamers en douches zijn gegroeid en duurzamer geworden. Het sanitair zal langer meegaan door de keuzes in materialen en de keuze voor ruim voldoende luchtbehandeling. Natuurlijk is er ook aan de afwerkingen gedacht en daarvoor zijn er genoeg bordeauxrode details toegevoegd aan de sanitaire ruimtes. Om hierbij geld te besparen is er een hoop bordeauxrood schilderwerk door onze leden zelf gedaan, waarvoor hulde.

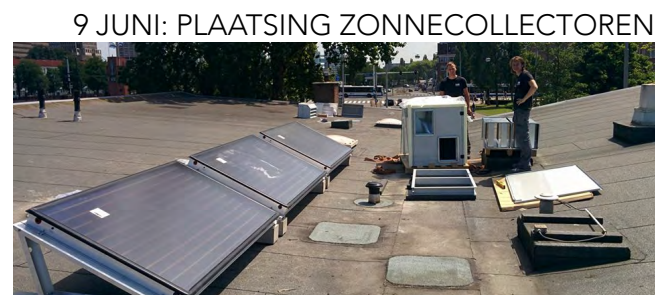
De kleedkamers zijn een stuk groener geworden. De luchtbehandelingskast wint warmte terug van de lucht uit de douches en blaast deze droog en aangenaam weer terug de kleedkamers in. De belangrijkste groene

verandering is de spiksplinternieuwe efficiënte boiler die naast het warme water voor de douches ook voor het warme water van de vloerverwarming zorgt. Dit doet de boiler niet alleen, want deze wordt namelijk geholpen door de drie zonnecollectoren die ervoor zorgen dat er veel minder gas gebruikt hoeft te worden voor de opwarming van het water. Om de warmte van de vloerverwarming binnen te houden is het plafond van de loods geïsoleerd waar dat nodig was. En alsof het nog niet genoeg is, is er als kers op de taart in de wand tussen de douches een nieuwe glazen bouwsteen geplaatst die de spanning tussen mannelijk en vrouwelijk douchenden hoog houdt. Langom: een heel mooi resultaat waar hopelijk vele roeiers en gasten van Nereus van zullen genieten.

Ioe Hikemelaya!

11 MEI: START VERBOUWING

9 JUNI: PLAATSING ZONNECOLLECTOREN

5 AUG: VEEL ZELFKLUSWERK

21 MEI: VEEL GESLOOPT

7 JULI: VLOERVERWARMING

20 JULI: AANPAK BESTUURSKAMER

4 SEP: OPENING GHEBOUW

IN MEMORIAM:

TOM VREEDE 1930 – 2016

DOOR
JAN WILLEM PENNINK

Tom Vreede is overleden. Hij werd lid van Nereus in 1948, in de moeilijke na-oorlogse jaren zonder botenhuis en zonder behoorlijke wedstrijdvlott. Vanuit de catacomben moest Nereus en het wedstrijdroeien weer helemaal opnieuw worden opgebouwd. Dat ging met ups en downs. Pas na 1952 met het nieuwe botenhuis, kwam er continuïteit in de prestaties van Nereus. De Nereïden uit die na-oorlogse jaren hebben het met ijzeren volharding mogelijk gemaakt dat Nereus de weg omhoog weer kon vinden.

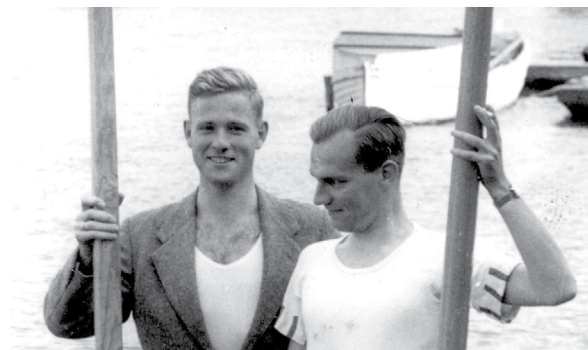
Hij behoorde niet tot de “grote roeiers”; als je geen plek vond in de eerstejaarsacht was je lot eigenlijk al bezegeld. Tom roeide in veel ploegen, maar niet in de eerstejaars-acht. Zijn eerste overwinning behaalde hij in de overnaadse vier. Later - met drie verschillende maten - volgden nog overwinningen in de twee-met. Zijn verdiensten lagen duidelijk elders. Hij heeft, na zijn eerste jaar, drie jaar in het Nereus-bestuur gezeten. De eerste twee jaar als Commissaris Materiaal, het derde jaar als Praeses.

Zijn Praesidiaat stond in het teken van twee zaken het roeien en het nieuwe botenhuis. Na de oorlog was er geen gezonde opbouw van eerste-, tweede- en ouderejaars-roeiers. Verder was de vloot hoognodig aan vernieuwing en aanvulling toe, en leek Njord met zijn slag Dutry onverslaanbaar. De opbouw ging met ups en downs. Vele zwakke jaren, met slechts enkele incidentele successen. Milaan 1950 was zo’n succes. Het moet, als Praeses in 1952, zijn grootste genoegen zijn geweest, dat de Oude Vier, na zeventien jaar eindelijk de Varsity weer won en dat deze vier ook naar de Olympische Spelen in Helsinki werd uitgezonden. Als supporter aanwezig in Helsinki, moest hij snel weer naar huis, om de eerste paal voor het nieuwe clubhuis te slaan.

Hoe ging het met de herbouw van het clubhuis? In 1946 was de HerbouwCommissie opgericht, en na jaren van moeizame onderhandelingen met de gemeente, werd in 1950 toestemming voor de bouw gegeven. Tom werd de bouwheer; hij was een markant figuur die vele uren met de bouwvakkers doorbracht om er zekere van te zijn dat een en ander volgens schema verliep. Samen met Bé Kernkamp startte hij de inzamelingsactie voor de benodigde fondsen. Hun goede relatie met Oud-Nereus stelde het grootste gedeelte van de financiering zeker.

Als Commissaris Materiaal/Bouwheer startte hij het Herbouw-project, en als Praeses mocht hij de eerste paal slaan. Zijn levenslange vriend Han Heijenbrock mocht als Praeses in 1953 de honneurs waarnemen bij de opening van het Nieuwe Botenhuis. Met grote inzet heeft Tom bijgedragen aan de opbouw van Nereus. Terecht werd hij dan ook benoemd tot Lid van Verdienste van de ASR. Het is bijna symbolisch dat hij is overleden juist nu een ingrijpende vernieuwing van “zijn” botenhuis is uitgevoerd.

Net als vele andere artsen in die tijd heeft hij gekozen voor een verdere specialisatie en carrière in Amerika. Tijdens familiebezoek in Nederland ontmoette hij steevast zijn oude Nereus-vrienden, en kon hij het niet nalaten even naar “zijn” botenhuis te gaan. Wij zullen hem missen. Dit geldt zeker voor mij; hij was in 1949 en 1951 mijn roeimaatje in de twee.

IN MEMORIAM:

DANIËL (DAAN) VOÛTE 1929 – 2016

PIM STIGGELBOUT 1930 – 2016

JEEN VONK 1942 – 2016

EEN HOMMAGE AAN ERELID:

RUUD STOKVIS

ALS COACH

KENNETH BESAMUSCA

Als Ruud coacht komen twee werelden samen; die van het roeien en trainen in vervlogen tijden, en die van de Facebook-generatie. De bron van zijn roeiwijsheid bestaat uit zijn eigen ervaring van decennia geleden, toen de ergometer nog niet bestond, krachttraining met een boomstam werd gedaan en de boten nog van hout waren. Hij leert jongens en meisjes roeien die gewend zijn een trainingsschema per app te ontvangen en na afloop van de training een video-analyse in de cloud verwachten. Dat Ruud in staat is een brug te slaan tussen zijn eigen en moderne trainingsmethoden heb ik altijd erg knap gevonden. Dat Ruud jaar in, jaar uit langs de roeibaan te vinden is om - met onvertogen optimisme - wéér een nieuwe generatie een stap verder te brengen vind ik briljant. Ruud is een rotsvast baken van zekerheid waar we als vereniging en individuen in tijden van twijfel op kunnen terugvallen.

Na een training waarin Ruud voor het eerst met een nieuwe ploeg die hij zal gaan coachen heeft meegefietst vraagt een al langer door hem gecoachte roeier “En, Ruud, zijn het ruwe diamanten?” Ruud, met zijn diepe lach: “Ha, eerder een stapel stenen!”

SJOERD VERHALLEN

Ruud coachte in '96 de eerstejaars lichte acht en vroeg of ik wilde invallen. Tijdens de voorwedstrijd van de Slotwedstrijden streden we helaas zonder de finale te halen. Na de race vroeg Ruud wat ik van de race vond. Met mijn bijdehante analyse was Ruud het helemaal eens. Ik was bang dat ik door ploeg gelyocht zou worden, maar dat gebeurde gelukkig niet.

WK 2004

Na een race met riemen die nogal verschilden was Ruud heel rustig en zei dat we dan maar in de herkansing met gelijke riemen moesten roeien.

Ruud is en blijft een topcoach met gevoel voor humor en inzet om alles uit roeiers te halen. Het was een genoegen door Ruud gecoacht te worden.

NICO MENSING

Als je aan Ruud denkt dan komt eigenlijk maar één ding meteen bij je op en dat is zijn koperen toeter. Met lange galmende klanken heeft hij menig roeier van zijn technische expertise voorzien.

Er is alleen een nadeel en dat is dat je een koperen toeter altijd moet richten naar de boot om de roeiers te bereiken. Hierbij is het niet altijd mogelijk tegelijkertijd je ogen op de weg te houden. Het is dan ook menigmaal gebeurd dat we Ruud opeens kwijt waren in de grote bocht doordat hij op een wegversmalling was gereden. Het is maar goed dat dit meestal zonder fracturen gepaard ging.

ALS OLYMPISCHE ROEIMAAAT, EIGENLIJK ROEIVRIEND

DOOR
ROEL LUIJNENBURG

Naast talloze nationale, Europese en wereldkampioenschappen kwam Roel Luijnenburg samen met Ruud Stokvis twee keer uit op de Olympische Spelen in de tweezonder. Tijdens de Olympische Spelen van München in 1972 wonnen ze samen een bronzen medaille.

Ruud is mijn leven lang, als je mijn eerste 19 jaar er af laat, iemand die heel dicht bij mij staat. We hebben heel veel samen beleefd. Het begon allemaal met roeien, maar we hebben elkaars huwelijk en andere belangrijke familie gebeurtenissen, van geboorten tot en met sterfgevallen, samen beleefd. Maar ook gingen we bijvoorbeeld, toen we allebei bij het Sociologisch Instituut werkten, voor de ontspanning lunchen in het Literair Café. Daarna kwamen we dan bibberend van de spanningen van het gespeeld spelletje schaak weer op ons werk.

We konden er goed tegen op elkaars lip te zitten en dat heb je bij zo'n roeicarrière als de onze toch ook aardig nodig. De activiteiten buiten ons roeien, waar onze levensgezellen Pauline en Renie nog steeds vaak een belangrijke rol in spelen, zijn gestart op een feest van een Njord-lustrum en zetten zich onverminderd voort tot in het heden.

Mijn eerste kennismaking met Ruud was in de afroeperiode van 1964. Onder leiding van, en gestuurd door zijn coach mijnheer Bloemendal, werd ik getest in een tub of ik wel geschikt was om als 19-jarige groene eerstejaars mee te trainen in een acht die het jaar daarvoor de Europese Kampioenschappen had geroeid. Ruud moest even kijken of hij me erg makkelijk om kon trekken. Het volgende echte, mij helaas lang heugende contact, was tijdens de 'in-training'. In een stoeipartij met Ruud werd ik met mijn onderstel tegen een tafel aan gezwaaid, met als resultaat een knie die maandenlang kapot was.

Gedurende mijn eerste jaar roeiden Ruud en ik in de 'Oude Acht' zonder bijzonder veel omgang met elkaar te hebben. De Acht zelf was succesrijk, en Ruud won in 1965 de Varsity met de Oude Vier om daarna een

succesvol seizoen in de vierzonder te roeien. De kiem van onze directe samenwerking lag aan het eind van dat seizoen in Luzern. Ruud roeide daar in de vierzonder en ik mocht in een experimentele tweezonder ook mee. Daar startte ik samen met Gert van Montfrans, één van de andere oorspronkelijke eerstejaarsroeiers van Ruuds aankomstjaar '62. Kort voordat de finale van de vierzonder startte, hoorden zij dat wij, buiten alle verwachtingen, onze finale gewonnen hadden.

Het jaar daarop, in 1966, zat ik in die vier en als we kleine nummers roeiden mocht ik samen met de grote Stokvis in de tweezonder. We vonden het toen direct al heerlijk om, slijpend aan onze techniek en snelheid, met zo min mogelijk inspanning zo veel mogelijk snelheid te maken. Voor Ruud was dit een totaal nieuwe ervaring. Hij was gewend in een twee zo hard mogelijk te werken. Bij een start dook hij dan in z'n wedstrijdroeis, om er na de finish uit te ontwaken en te zien hoe de zaak was afgelopen. Dat jaar roeiden we nationaal een aantal keer succesvol de kleine nummers. Door een mij nu onduidelijke oorzaak roeiden we in Duisburg geen vierzonder. Dit gaf Ruud en mij de kans te kijken of we in die twee iets in het internationale veld, dat daar redelijk vertegenwoordigd was, te zoeken hadden. Het werd voor Ruud een totale verassing; na de start op zo'n 200 meter lagen we ruim voor. Dat was voor het gevoel van Ruud onmogelijk; hij dacht dat de wedstrijd om de een of andere reden was afgebeeld en hield op met roeien. Het kostte mij enige moeite, hoewel dat achteraf gezien nooit lang geduurd kan hebben, om Ruud te overtuigen gewoon door te gaan. Ook rond de duizend meter toonde hij nogmaals z'n verbazing over de moeiteloosheid waarmee we dat veld gewoon voor konden blijven.

Na nog enkele wedstrijden en een geslaagd Nationaal

Kampioenschap sloten we het samen roeien voorlopig af. De trainingen en de wedstrijden waren een genot. Van een wedstrijdroeis of je vanaf-de-eerste-meters-kapot-roeien was geen sprake. Die ervaringen en die manier van roeien bracht ons, na een jaar waarin ik niet echt wedstrijd roeide, ertoe om in 1968, maar nu echt, in de tweezonder verder te gaan.

Na een periode van harde en goede trainingen waren we echt voorbereid. In combinatie met de eerder opgedane ervaringen van efficiëntie, beheersing en technisch heerlijk snoeihard varen, lagen we als hernieuwd duo aan de start van de lustrumwedstrijden van Argo. Op een dode en kromme arm van de Rijn moest blijken of we het eigenlijk wel echt konden, dat tweezonder roeien. De tegenstand was een tweezonder van Argo, die al had bewezen aardig uit de voeten te kunnen. Behoorlijk zenuwachtig begonnen we aan die, uiteindelijk probleemloze, klus. De rest van het jaar wonnen we alles dat er te winnen viel.

Gesterkt door deze goede ervaringen en als 'bijna zeker voor goud' gingen we, als slagroom op de taart van een heerlijk seizoen, naar de Olympisch Spelen van Mexico. De voorwedstrijd werd normaal en ruim gewonnen. Na die voorwedstrijd liep ik echter één of ander virus op. De halve finale roeiden we op mijn eerste koortsvrije dag. Op het tandvlees werd deze toch gewonnen. De finale liep mede daardoor niet goed. Dat tandvlees van de halve finale bleek bijzonder dun en in

de finale lagen we na 1750 meter op de derde plaats. Gewend als we waren, dat een beetje aanzetten tot winst zou leiden, deden we een poging tot een poging. Deze keer had het aanzetten een desastreus effect. Het restje tandvlees begaf het (en niet de rug, zoals overal werd gesuggereerd). We werden beloond met een paar bootjes met Mexicanen die ons bemoedigend 'oxygen, oxygen, oxygen' toeriepen, en een Olympisch diploma voor een zesde plaats, omdat we toch nog zo'n beetje over de finish dreven.

Eigenlijk was 1968 ons Olympisch jaar, hoewel er een bronzen medaille volgde in 1972. Voor de buitenwereld is het logisch te focussen op die medaille, maar Mexico was onze top. Ons gevoel van beheersing, van elke wedstrijd naar onze hand kunnen zetten, van kunnen genieten van het spel met de tegenstander was toen maximaal. De finale, met z'n korte doorslaggevende voorgeschiedenis, was de eerste wedstrijd die we samen in de twee verloren.

We brachten in die jaren heel veel tijd samen door en kregen te maken met elkaars bijzondere eigenschappen. Ik sliep bijvoorbeeld altijd gemakkelijk in en dan kreeg Ruud gewoon plotseling geen antwoord meer, als we naast elkaar in zo'n hotelkamer lagen. Jaloers was hij daarop als vrij moeizame en aanzienlijk spaarzamer slaper. We vormden een soort paar, waarvan ik, misschien wel een beetje gemeend, beweerde dat het mijn tweede huwelijk was. We hebben tijdens

trainingen, waarin we zeer gefocust onderdelen van onze techniek, onze vaardigheden aan het uitbouwen waren, eindeloos gepraat en gediscussieerd over onderwerpen vanuit onze gemeenschappelijke studie en later werk in de sociologie. Ook Willy Bloemendal, terwijl die toch vooral een bèta-man was, was uiterst geïnteresseerd in het voortzetten van zo'n gesprek na de training en tijdens het eten.

Een heel ander aspect van ons samenleven, ons roeileven, was achteraf gezien ons beider kwetsbaarheid. We hebben wat blessures te verduren gehad. In 1966 wonnen we, samen met Maarten Kloosterman en Eric Niehe, vrij onverwacht brons in de vierzonder op de WK in Bled zonder op trainingskamp te zijn gegaan. Ruud had een blessure aan hand, arm, of pols, omdat hij z'n scriptie met een nieuw soort ballpoint had geschreven. Mijn pols begaf het vlak voor het toernooi en dreigde toch nog roet in het eten te gooien. Een goede fysio voorkwam dat we niet zouden kunnen starten. In 1968, na winst in Luzern, heb ik mijn blinde darm moeten inleveren en kostte dat griepje ons (mogelijk) de winst in de finale in Mexico. Ook hebben we ons een keer teruggetrokken van een vierzonder-wedstrijd in Grunau (1969) in Oost-Duitsland omdat er een onverklaarbare, zeer regelmatig hoorbare harde tik uit Ruud z'n buik kwam. Ondanks achteraf vrij frequent fysiek malheur, hadden we die jaren voor ons gevoel alle tijd van de wereld om zeer zorgvuldig onze wapens in de boot te slijpen.

Wat deden wij nou eigenlijk in die twee als we zo lekker aan het trainen waren? We genoten van de gekste dingen en het spel om die boot onder alle omstandigheden te beheersen en echte snelheid te

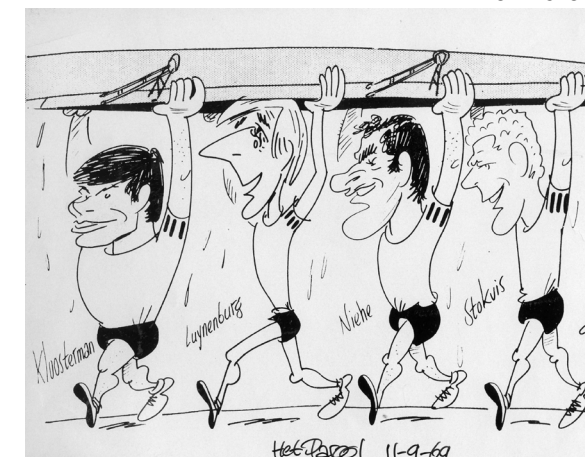
geven. Maar vergis je niet. Met al dat genieten trainden we ook echt fanatiek en hard. Als ik weer eens kramp kreeg was dat voor Ruud en daardoor later ook voor mij een teken dat we goed bezig waren. Ruud bezat een onvoorwaardelijke bereidheid en vermogen om met volle inzet op alle suggesties van Willy en mij mee te gaan. Zijn roeigevoel gaf dan feilloos aan of we daarmee ook de goede weg waren ingeslagen. We hadden samen ook een mooie, misschien grappige, combinatie van twijfel en bescheidenheid bij Ruud en overdreven optimisme en zelfvertrouwen aan mijn kant. Hierdoor waren wij beiden 1, maar samen meer dan 2, en dat in een tweezonder.

In 2008, na Ruud zijn pensioen, zijn we pas weer samen gaan roeien en kunnen we, dankzij onze voldoende afgesleten normen, genieten van het oude-mannen-roeien dat we sindsdien twee keer in de week op de Hoop aan het doen zijn. Nu genieten we weer, trainend en slijpend aan onze oude wapens. Wapens die we niet meer gaan gebruiken om het spel met de tegenstander te spelen. Het gaat nu helemaal om het spel met onszelf. Dit verhaal eindig ik terugkomend op de titel. Nee, beslist niet alleen een Olympische roeimaat. Meer een vriend, om samen heerlijk te trainen en om de scherpe wapens die we eigenlijk meteen al hadden, verder te verbeteren. Dat is genieten. En als daar dan nog bijkomt dat we het spel met de tegenstander toch altijd, en later meestal, onze kant op konden laten vallen – ook daar doe je het uiteindelijk toch ook voor – dan is het roeileven mooi. En die Olympische Spelen? Die waren voor ons de slagroom, en wel heel mooie en lekkere slagroom, op de roei-taart. Ruud als vriend dus.

1966 Finish Oude Vier

1969 Parool

1968 Luijnenburg & Stokvis

1963 Bloemendal Babes

1966 NK oude acht Nereus

1965 Nationale equipe EK Duisburg

INTERVIEW J. VAN DER WAALS

DOOR
ROOS THIJSSSEN & KOEN MAARLEVELD

“Op 10 Februari 1944 begonnen de sloopers hun sinister bedrijf en in weinige dagen was ons vertrouwde bootenhuis geheel verdwenen. [...] Wat was er nu nog van Nereus over? Het was slechts de herinnering aan een goeden tijd, die wij gehad hadden, die ieder in zijn hart bewaarde.” - Joan van der Waals, Jaarverslag van de A.S.R. Nereus 1941-1945.

Op donderdag 8 september jl. om 15:00 uur hadden ondergetekenden afgesproken met de heer Joan van der Waals (Praeses van Nereus 1940-'45, professor emeritus natuurkunde, verzetsstrijder en bovenal een zeer vriendelijke man). Tijdens één van de voorafgaande telefoongesprekken om een afspraak tot stand te laten komen, was de heer Van der Waals nog op de terugweg van een zeiltocht naar Stockholm. Aangekomen in het jaar 1937 op Nereus en inmiddels 96 jaar vroegen wij ons af hoe hij eigenlijk van plan was naar Nereus te komen. Hadden we hem niet beter thuis in Leiden kunnen interviewen? Terwijl wij dit contempleerden hoorden wij een opgewekte stem: “Hallo!” Kwiek liep de heer Van der Waals de bestuurskamer in. We vroegen of hij eerst het hernieuwde gebouw wilde zien. “Jazeker, maar straks. Ik ben hier om geïnterviewd te worden.” Zodoende brandden wij direct los.

Hoe bent u bij Nereus terecht gekomen?

“Ik had tijdens mijn jeugd al een beetje geroeid bij de Hoop. Overigens niet heel actief. Ik had wel van Nereus gehoord, ik kom oorspronkelijk uit Amsterdam. Ik ben lid geworden bij het Corps, en toen ben ik naar Nereus gekomen. Bij het Corps zat ik in het dispuut Unica. Sjoerd Wartena werd daar overigens later ook lid van. Die ga ik binnenkort in Frankrijk opzoeken. Dat is al een lange belofte van mij.”

U houdt uzelf wel bezig. Zeilen naar Stockholm, binnenkort naar Frankrijk om de heer Wartena op te zoeken.

“Jazeker, dat Nereus heeft mij veel gebracht. Simon de

Wit heeft de wereld van het zeezeilen voor mij geopend. Hij was een heel karakteristiek figuur. Evenals Willy Bloemendal, die ik heb leren kennen aan het eind van mijn eerste jaar. Toen roeiden we een wedstrijd in Frankfurt. Ik had daar op een nachtelijke wandeling naar ons slaapverblijf uitvoering met hem gesproken. Dit was het begin van een levenslange vriendschap. Bloemendal was een begaafd wiskundige; toen hij mij uiteindelijk vertelde dat er bij hem Alzheimer was geconstateerd, was dat natuurlijk verschrikkelijk. Nog wel een leuk verhaal over Bloemendal trouwens: in zijn derde jaar was hij Quaestor. Het gebouw was toentertijd nog erg koud. De oude kachel stond vol te branden. Hij kwam tot de realisatie dat er een briefje van 100 kwijt was, wat een enorm bedrag was. Het briefje bleek opgebrand in de kachel. Hij is toen met de kachel naar de Nederlandse Bank gegaan om daar bewijs te leveren dat het inderdaad was opgebrand. Daar kreeg hij weer een nieuw briefje van 100.”

Zou u iets over uw Nereuscarrière kunnen vertellen?

“Ik ben Praeses geweest van 1940 tot en met het lustrum in december 1945. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd in samenspraak met mijn bestuur en de jongere avunculi het besluit genomen om Nereus te sluiten en te wachten tot de oorlog voorbij was. Dit was niet strikt in navolging van het Corps, dat zichzelf geheel ophief. Nereus is ‘slechts’ even op slot geweest. Wij hadden dit besluit genomen omdat het verenigingen verboden werd Joodse leden te hebben. Omdat wij leden van Joodse afkomst hadden, konden we niet meer op de oude voet doorgaan. De Hoop bijvoorbeeld had minder problemen want die nam geen Joodse mensen aan.

Het gehele gebouw werd uiteindelijk gesloopt. Na de Tweede Wereldoorlog heb ik ontzettend mijn best gedaan voor de wederopbouw van Nereus. Ik herinner me nog dat ik bij de gemeente op bezoek was en aankaartte dat we weer een gebouw nodig hadden. Maar eerst wilde de gemeente kijken naar de opbouw van het voetballen, dat was voor de gewone mensen.

Uiteindelijk is men zeer toegankelijk geweest. Na de oorlog begonnen wij weer te roeien maar in de kelder bij de Berlagebrug [red.: nu roeicentrum Toprow], dit was een verschrikkelijke toestand. Zeer koud en vochtig.”

Toen Nereus gesloten was, zag u nog andere Nereïden?

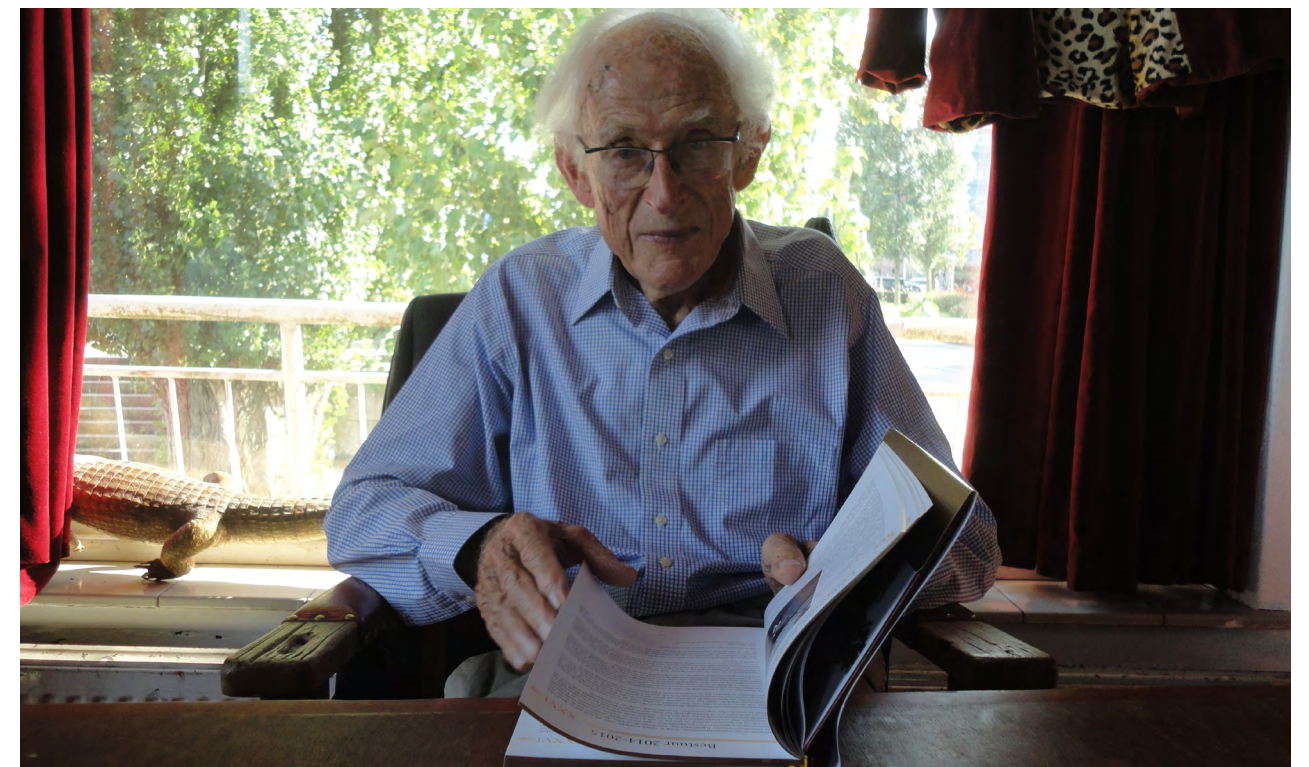
“Eerst zagen we elkaar nog elke week in café De Reet [red.: café De Engelse Reet] bij het Begijnhof. Maar daarna waren er allerlei problemen met onderduiken waardoor dat ophield. Uiteindelijk zagen we elkaar nog op de Dies Natalis. Dat hield eertijds in dat je erwtensoep en boerenkool at in de sociëteit. Tijdens de sluiting van Nereus vond de Dies Natalis nog drie maal plaats op de zolders van de dispuutshuizen van Dido en Pallas.”

Is er een verschil met het Nereus van vroeger en het Nereus van nu?

“De kern waar Nereus op dreef was veel beperkter. Nu is het een vereniging van meer dan 1000 mensen. Wij waren al blij met een nieuwe aanwas van grofweg 50 mensen. Dat Nereus het overleefd heeft in de oorlog komt vooral door de trouw van een aantal roeiers uit de

jaren dertig. De belangrijkste van hen voor het opleiden van een nieuwe generatie roeiers was Willy Bloemendal. Ik heb ook de grootste bewondering voor het huidige Nereus. De manier waarop jullie de boel weten te regelen is geweldig. Kijk bijvoorbeeld naar de Heineken Roeivierkamp. Dat hebben wij vroeger ook geprobeerd, het was erg lastig om buitenlandse ploegen aan te trekken. Nu is het een enorm succes geworden. En dat ondanks het lastige studieklimaat. Wij konden vroeger ons eigen studietempo bepalen. Dat is nu absoluut voorbij. Ondanks dat weten jullie het allemaal goed te regelen, jullie hebben de succesformule ontdekt. Dat vind ik het knapste van alles.

Daarnaast is Nereus tegenwoordig veel sterker op topsport geïntereerd, dat was vroeger wel anders. Het soort van oefeningen dat wij vroeger deden, daar lach je tegenwoordig om. We hadden geen krachttraining, we hadden een beetje gymnastiek. We moesten 100 diepe kniebuigingen maken. Het amateurisme is door de jaren heen verdwenen. Ik sprak laatst iemand van Njord en die vertelde mij dat de beste roeivereniging Nereus is. Zoiets zou iemand van een andere vereniging vroeger nooit zeggen.”

Heeft u advies voor de huidige roeiers?

“Ik las laatst iets over de ontwikkeling van een adolescent. Je kan de middelbare scholier vergelijken met een ei in de broedmachine. Je groeit op in een zeer beschermd klimaat. Zodra je dat verlaat en gaat studeren ben je op jezelf. Dat zijn cruciale jaren voor je ontwikkeling. Ik raad daarom ook iedereen een bestuursjaar aan. Daar leer je veel van. Je moet niet stil blijven staan, maar je moet vooruit gaan met een zeker optimisme.”

Volgt u het roeien nog?

“Tegenwoordig staat er weinig in de krant over roeien, tenminste niet in de NRC. Niet eens de Varsity overwinning. Ik heb de Olympische Spelen gezien, maar ik weet niet welke Nereïden in de boten zaten.” Koen: “In de lichte dames dubbeltwee won Nereïde Ilse Paulis goud en de Holland 8, met aan boord vier Nereïden, heeft brons gewonnen.” Van der Waals: “Dat vind ik fantastisch! In onze tijd waren het nog uitsluitend verenigingsploegen. Dat is door de structuur en de opvattingen van de roeibond veranderd. Ik was erg tegen de bemoeienis van de roeibond. Ik zie toch liever een volledige Nereus Acht op het water.”

‘Je moet het goed doen of je doet het niet.’

Wat was uw mooiste overwinning?

“Ik denk dat het mijn overwinning was als eerstejaars in Frankfurt [red.: zie tevens het interview met de heer Maier, die hier eerder aanwezig was]. Dat was echt heel prachtig. Dat was de roeiwedstrijd waar ik Willy Bloemendal leerde kennen. We hadden toen een zilveren sigarendoos gewonnen, die jarenlang bij de vergadering op de bestuurstaafel stond. Dat is nu ondenkbaar; een wedstrijd winnen en dan als prijs een sigarendoos krijgen. Op de terugweg waren we in Bonn gestopt waar we heel veel bier dronken. Dikken [red.: De heer Dikken, de slag van Van der Waals zijn

eerstejaarsacht] was een geheelonthouder dus die dronk geen bier. Hij genoot van de cider, maar hij wist niet dat dit een soort appelwijn is met eveneens alcohol.”

Wat waren uw hoogte- en dieptepunten voor Nereus?

“De realisatie dat vrienden waar je heel intensief mee hebt geroeid zijn omgekomen in concentratiekampen is een enorm dieptepunt. Daar had je zelf helemaal geen grip op.

Mijn hoogtepunt was in de zomer van 1941. Dat gehele jaar waren we zeer succesvol. We kampeerden toen in Alphen aan de Rijn voor de Hollandia. We waren helemaal afgesloten van de oorlog waardoor we dat met zijn allen even vergaten. Dat was een mooi moment. Een ander hoogtepunt was de financiering en realisatie van het botenhuis in 1953. Daar heb ik samen met Chris van der Ploeg en Simon de Wit veel werk in gestopt. Ik zat in de bouwcommissie en Marres was de voorzitter.”

Als u Nereus met één woord zou moeten omschrijven, hoe zou u dat dan doen?

“Verbondenheid. De mensen van Nereus zijn in en na de oorlog zowel aan de vereniging als aan elkaar verbonden gebleven. Dat zie je tegenwoordig nog terug in Oud-Nereus, waardoor Oud-Nereïden verbonden blijven aan het huidige Nereus. En waarschijnlijk geldt die verbintenis nog steeds vandaag de dag.”

Zo kwamen wij aan het einde van het interview. Het was tijd om de heer Van der Waals het hernieuwde gebouw te laten zien. Snel – zonder wandelstok – stond hij op en liep richting de sociëteit. Na een wandeling door het gebouw keerde de heer Van der Waals huiswaarts. Gewoon lopend over de Berlagebrug naar de trein. Op een laatste vraag of de heer Van der Waals nog wedstrijden had gestart toen hij wat meer recreatief roeide, antwoordde hij: “Nee, je moet het goed doen of je doet het niet.”

Het zeer interessante jaarverslag van 1941-'45 van de heer Van der Waals kunt u vinden in het Nereusarchief of via de Ab Actis (abactis@nereus.nl).

DE KADE IS VERDWOENEN

DOOR
MICHEL BARTMAN

Voor mijn gevoel was de kamermarkt in '88 net zo'n gekte als nu. Toen ik op Nereus aankwam had ik nog geen kamer. Gelukkig kon ik de tijdelijk vrije kamer gebruiken van Aad de Bruijn die een appartement deelde met Pim Vos.

Op een gegeven moment kwam er een kamer vrij op de Kade. De jongen die er voorheen in zat was een beetje doorgedraaid en was eruit gezet. Met Johannes Wolvius en Jeroen Rouppe van der Voort als de eerste echte Kade bewoners trok ik op no. 88 in.

Ik zat op de eerste verdieping aan de voorkant en had een mooi uitzicht op de Kade. Toen ze op een gegeven moment parkeerplaatsen met Amsterdammertjes aan het plaatsen waren, zijn Wolvius, Rouppe en ik op een laat tijdstip naar buiten gegaan en hebben wij ieder een Amsterdammertje geconfisqueerd. Zoiets kon niet ontbreken op de Kade!

Helaas was één van de grootste tekortkomingen op de Kade dat voor zeven bewoners maar één wc beschikbaar was. Er was een wc op mijn verdieping, maar die was

zo vies dat zelfs de meest smerige persoon aarzelde om daar zijn behoefte te doen. Maar, nood breekt wet: met een paar rubberen handschoenen en een dosis moed aanvaardde ik het project. Ik kon het meeste roestbruin uit de wc poetsen, kalefaterde de muren wat op, kreeg de stortbak weer werkend en als laatste gooide ik er een paar flessen Glorix tegen aan om het geheel weer functionerend te maken. Het werd door iedereen zeer gewaardeerd!

Daarnaast werd er nog een tikkenteller (wie kent 'm nog?) gebruikt voor het bellen, maar niemand schreef ze op. Niet met de Bartman. Ik nam de organisatie op me en gaf af en toe een paar mensen wat extra tikken als ik dacht dat ze teveel aan het sjoemelen waren.

Uiteindelijk heb ik vijf jaar op de kade gewoond op twee verschillende kamers; de mooiste en beste als eerste en toen ik na heimwee weer terug kwam op de Kade, in de kleinste en goedkoopste.

Mooie tijden en een eer om als één van de eerste bewoners er te hebben gewoond.

DE LAATSTE KADE-JAARS

DOOR
JAAP SCHOLTEN

De eerste keer dat je de trap op loopt bij de Kade zie je racefietsen hangen en ruik je die ongelofelijke walm van kattenuitwerpselen gecombineerd met in de verte een heerlijke geur van verse koffie. In het begin is die lucht nog vies en penetrant, maar al snel ruikt het als thuis. Je vergeet de lucht van kattenuitwerpselen en gaat de lucht van verse koffie steeds meer waarderen. Dit kan overigens ook te maken hebben met de chronische verkoudheid van de Kade-bewoners.

Het reilen en zeilen van de Kade-jaars gebeurt volgens een vast stramien wat al jaren hetzelfde is. “Never change a winning team”. De hoekstenen hiervan zijn: koffie

zetten, afval buiten zetten, kattenbak verschonen en patat halen op zondag. Het is daarom uiterst belangrijk dat dit allemaal netjes en op tijd gedaan wordt. Gebeurt dit niet dan raakt de kade ontregelt. De taken van de Kade-jaars worden dus niet licht opgevat. Gevolgen van wanbeleid van de jaars zijn dan ook voor de jaars zelf.

Het wonen op de Kade was voor mij een harde leerschool, het gaat met vallen en opstaan. Al met al is het wonen op de Kade prachtig, je leert er veel van en het is een gouden start van je Nereuscarrière. De jarenlange ervaring en de Kade-mentaliteit wordt met de paplepel ingegoten. Iets wat een Kadebewoner de rest van z’n leven meeneemt.

ENIGE VROUWELIJKE BEWONER

DOOR
IRIS SCHREUDER

Het bovenhuis op de Stadhouderskade ligt er verlaten bij als ik er langs fiets. De bordeauxrode riemen die op het balkon tegen elkaar aan staan verraden de vorige bewoners. Eén van die bewoners was ik.

In 1990 heb ik er een kamer veroverd. Degene waar ik de kamer van huurde zat voor langere tijd in het Verenigd Koninkrijk en ik wilde de kamer van hem overnemen. Er moest nog wel een horde genomen worden want Peters en van der Vloot, de makelaar die al jaren op rij werd uitgeroepen tot slechtste makelaar van Amsterdam, beheerde het pand. Wilde je iets regelen dan kreeg je altijd te maken met de heer Kelping. Een heftig uitziende man, type uitsmijter rijdend in een zwarte Mercedes, gestoken in een lammy coat met een zwarte coltrui en steevast een honkbalknuppel op de achterbank. Ik kon het best goed met hem vinden en ik kreeg van hem dan ook permissie om de officiële bewoonster van de kamer op de derde verdieping aan de achterkant te worden.

Toen ik er introk was het nog geen officieel Nereushuis. Dat kwam later. Destijds woonden Ron Salari, de koning van Rialto, Buckler Bob en Jasper Maters er ook. Personen die nog nooit een riem aangeraakt hadden. De enige niet/roeier die er bijna tot het eind gewoond heeft is Bob. Een hele aardige beetje aandoenlijke man die zijn vreugde vooral haalde uit roken, drinken en het verzamelen van kranten. Ooit zijn wij zijn kamer ingeslopen en ons rotgeschrokken. Het zielige peertje dat uit het plafond stak staat op mijn netvlies gegrift. De berg as die naast zijn stoel lag. De stapels kranten waardoor alleen plaats was voor een bed en een stoel en kratjes bier. Ik werd er enorm verdrietig van. Tegenwoordig krijgen deze mensen een tv-programma en de officiële Engelse term is hoarding.

Op mijn verdieping zat nog een klein kamertje. Wij noemden dit kamertje het peeshok omdat het één keer

per week gebruikt werd door een plat Amsterdams pratend stel dat getrouwd was maar niet met elkaar. Sportief waren ze niet want je hoorde ze na twee trappen al hijgen en dan moest de pret nog beginnen. Fascinerend vind ik het nog steeds dat je in een studentenhuus een kamer gaat huren om daar één keer per week anderhalf uur door te brengen. Deze vreemdangers zijn uiteindelijk weggepest door Bach en Ahlrichs.

De dames Poerstamper waren onze onderburen. Na een debacle met de riolering werden ze steevast de dames Poepstamper genoemd. Als ik thuiskwam zaten ze meestal samen te roken in hun stoeltjes. De kamer stond altijd blauw van de rook. Ze waren benieuwd wat zich boven hun hoofden allemaal afspeelde. Vaak heb ik ze gerust moeten stellen en kon ik ze met klem verzekeren dat zeker niet alles het daglicht kon verdragen.

De Kade is een hele tijd, vijf jaar, mijn thuis geweest. Centraal gelegen tussen Nereus en de Oudemanhuispoort in. Ik denk er met enorm veel plezier aan terug. Laatst fietste ik door de stad en hoorde opeens: “Hé Hetty!” Even was ik terug in de jaren ‘90. Natuurlijk krijgt de enige vrouw in mannenland een bijnaam en de mijne was Hetty. Een vrouw die het uithoudt tussen mannen daar moet iets mis mee zijn. Ze is vast een heks. Het wordt tijd voor een reünie.

NEREUS OVER DE GRENS

DOOR
ARON BEEKMAN

De successen van Nereus zijn inmiddels niet meer beperkt tot de binnenlandse wateren. Ook op andere vlakken zijn (Oud-) Nereïden succesvol in het buitenland. Aron Beekman woont sinds een aantal jaar in Tokio waar hij wetenschappelijk onderzoek verricht.

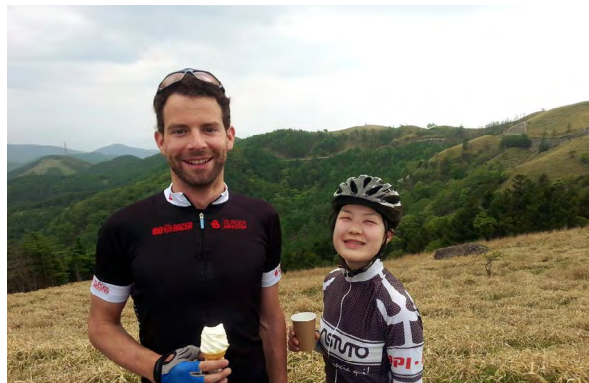
Op 29 maart 2012 kwam ik, via een rokerig Sheremetyevo, aan op luchthaven Narita ten oosten van Tokio, waar tien dozen huisraad en mijn racefiets op me wachtten. Daarbij zaten het 125-jaarboek om met heimwee in te lezen, en mijn Nereusdas om de aanstaande Varsityoverwinning mee te vieren. In december was ik gepromoveerd aan de Universiteit Leiden, en op dat moment had ik al een aanstelling aan het nationaal onderzoeksinstituut RIKEN op het volgende trapje van de academische ladder verzekerd. In de wetenschap, althans in de natuurkunde, is het gebruikelijk zo niet noodzakelijk in ieder geval enige jaren in het buitenland onderzoek te verrichten, aangezien Nederland een sterk maar wel begrensde land is op het globale wetenschappelijke speelveld. Sinds oktober 2015 ben ik werkzaam aan de Keio University, de oudste universiteit van Japan, die ooit begonnen was als school voor Nederlandse taal.

Toen ik een half jaar eerder bij de koffie verkeerd na een altijd enerverende zondagochtendrit met de S100-fietsgroep mededeelde dat ik naar Tokio zou verhuizen, had LvV Bruinsma me nog voordat ik thuis aankwam al de website van een fietsclub van voornamelijk expats aldaar doorgestuurd. Dit bleek een gouden greep, want niet alleen heb ik zo alle bergen en wegen ten noordwesten van Tokio leren kennen (in Japan kun je

uitmuntend fietsen: om kiezers te paaien hebben politici decennialang aanleg van goede wegen gefinancierd, automobilisten zijn beleefd, en het landschap is, buiten de metropool, prachtig), maar ook heb ik daar mijn vrouw ontmoet. Inmiddels hebben we ook het eerste Nereus-wedstrijdrompertje mogen ontvangen.

In het vorige Nereus Magazine kon u lezen hoe Ewout Rischen nabij de Olympische roeibaan in Mexico verzeild was geraakt. Zelf woon ik op ongeveer een half uur fietsen van de roeibaan in Toda waar Blaisse en Veenemans in 1964 Olympisch zilver behaalden. Ik heb echter in die krap vijf jaar geen riem aangeraakt. Japan is niet echt geschikt om te roeien want bergachtig met nauwelijks vlak water. Ook het lange-baanschaatsen wordt enkel in wintersportplaatsen als Nagano beoefend. Van de vier PVP-sporten blijven er voor mij dus maar twee over.

In 2020 zal het roeien niet in Toda plaatsvinden maar in een kanaal in een kunstmatig eiland in de baai van Tokio, dat daarna als kunstmatig natuurgebied gaat fungeren (volgt u het nog?). Als u ooit op luchthaven Haneda aankomt, is dat zeer goed te zien een minuut of twee voor de landing. Mocht ik te zijner tijd nog in Tokio woonachtig zijn, dan zal ik zeer graag de Nereusequipe en haar supporters op alle mogelijke manieren bijstaan.

JASJE AAN, JASJE UIT

DOOR
DIEUWKE FETTER

Ieder bordeauxrood wedstrijdjasje heeft een geschiedenis. Niet alleen de namen, maar ook de ervaringen van de roeiers die het jasje ooit droegen, hebben hun sporen achtergelaten en worden door een nieuwe eigenaar met trots megedragen. Dit is het verhaal achter zo'n jasje.

Laat ik beginnen met een quote van oud Olympiër, Amerikaan en Harvard Alumnus Cameron Winklevoss: “*The blazer is a badge of honor, living proof of a rite of a passage, almost like a knighthood.*” Hopelijk begrijpen jullie nu wat het wedstrijdjasje voor mij betekent. Jasjes op Nereus hebben nog een extra verhaal om te vertellen. Ieder jasje draagt de historie van zijn voorgangers. Zodra je jouw jasje in handen hebt, hoop je dat je je voorgangers en het jasje eer aandoet. Precies dat is wat Daniëlle Jiskoot, mijn voorganger, mij meegaf bij de overdracht van ons jasje. Iets wat in mijn ogen op dat moment schier onmogelijk leek. Zeker als een van je voorgangers Chun Wei Cheung is. Hoe kom je in de buurt van een man die zo veel bereikt heeft binnen de roeiwereld, die als eerbetoon op een foto met de Henley Cup in handen met André Kuipers het universum in is geschoten. Maar het moment dat je je jasje voor het eerst in je handen krijgt en om je schouders drapeert, ga je deze uitdaging aan.

De eerste keer dat ik mijn jasje echt met trots mocht dragen was tijdens de Varsity in 2013. Na een teleurstellende finale met mijn eerstejaars zware acht, stond ik aan de waterkant te turen naar de Oude Vier die op de finish af denderde. Op het moment dat het finishschot werd afgevuurd, werd er in mij een vuurtje aangestoken en het besluit was genomen: het sturen

en winnen van de Oude Vier, een op dat moment nog ongrijpbaar doel, was wat ik wilde.

10 April 2016, drie jaar later, was het zover. Ik lag met Nelson Ritsema, Jaap Scholten, Mick Makker en Robert Vicic aan de start van de race der Oude Vieren. Zelfverzekerd en met vertrouwen in een goede uitslag startten we weg bij de eerste beweging van de vlag. 2,5 Kilometer later keek ik over mijn schouders en zag ik geen andere ploeg meer in mijn gezichtsveld. Op dat moment realiseerde ik dat we precies hadden uitgevoerd wat we met z'n vijven hadden afgesproken. Nog voor het kanonschot was afgeschoten, kon ik alleen maar roepen wat een KONINGEN de jongens zijn. We hebben het geflikt!

Terugkomend op mijn jasje, ben ik in de afgelopen jaren tot de conclusie gekomen dat het niet gaat om je voorgangers te evenaren, maar om een extra stukje geschiedenis toe te voegen aan je jasje. Of dit nu is door overwinningen, ervaringen of ontwikkelingen die je doormaakt: zolang je met je jasje rondloopt op Nereus. Ik kijk van mijn laptop op naar mijn jasje, dat op een hanger aan de muur hangt, en denk aan de geschiedenis die mijn zes voorgangers en ik hebben toegevoegd door de jaren heen. Waarbij ik langzaam wegdroom naar wat de toekomst zal brengen en welke geschiedenis nog zal worden geschreven in dit al geschiedenisvolle jasje.

WOMEN ON TOP

DOOR
STEFANIE DRIEVER & SARA PAPINEAU SALM

Voor de tweede keer in 130 jaar heeft de A.S.R. Nereus een vrouw als praeses, nadat Irene Wolfs in het bestuursjaar 2001-2002 de vereniging mocht leiden. Sinds 10 september 2016 is de praeseshamer in het bezit van Bente van der Laan. Reden genoeg om beide dames een paar dilemma's en prikkelende stellingen voor te leggen.

Harde aanpak of samenbrengen en compromissen sluiten?

Bente: “Dan kies ik samenbrengen. Het is mijn doel om de groep zo goed mogelijk te laten functioneren, waardoor je als geheel tot het beste resultaat komt. Hiervoor ga ik de randvoorwaarden creëren, maar ik ga ook aangeven waar de grenzen liggen. De groep die we hebben is erg ambitieus en enthousiast, binnen de juiste kaders is daar heel veel uit te halen. Als iemand anders iets beter weet of beter kan dan ik, dan ga ik niet mijn eigen mening doordrukken. Dan is het juist erg goed om die persoon te volgen.”

Irene: “Eveneens samenbrengen, niet teveel compromissen sluiten en harde aanpak alleen tevoorschijn toveren als het nodig is.”

De Varsity of Henley winnen?

Bente: “Dit is niet echt een dilemma: de Grand Challenge Cup winnen op Henley. Het is mooi als Nereus' faam verder reikt dan Nederland alleen. Het heeft wel wat als ze op World Rowing de loftrumpet over Nereus steken. Als je echter goed genoeg bent om de Grand Challenge Cup te winnen, dan is de Varsity tijdens de voorbereiding natuurlijk ook gewonnen.”

Irene: “Allebei graag!”

Praeses of een WK-medaille?

Bente: “Op dit moment is dat duidelijk praeses. Natuurlijk zou ik graag een medaille op de WK willen winnen, maar het één sluit het ander niet uit. Op dit moment en komend jaar sta ik helemaal achter mijn keuze voor het bestuur. Als ik na dit jaar nog veel zin heb om te gaan roeien kan ik daar alsnog voor gaan.”

Irene: “Een WK-medaille natuurlijk. Als dat niet haalbaar is, kun je op een gegeven moment op een andere manier heel nuttig zijn voor Nereus. Het geheel aansturen is ook prachtig - daarmee faciliteer je het behalen van WK-medailles als het goed is.”

Wel of niet vragen van een actieve wedstrijdroeier voor het bestuur?

Bente: “Nee, ik zou dit niet zo snel doen. Op Nereus is de traditie eigenlijk ook dat je een actieve wedstrijdroeier niet vraagt voor het bestuur. Je zet iemand voor een hele lastige beslissing. Een bestuursjaar moet je niet doen voor de eer, maar omdat je er zelf achter staat. Ik heb zelf veel moeite gehad met het maken van de keuze; een bestuursjaar betekent dat je voor dat moment het wedstrijdroeien laat varen. Ik heb goed en lang na kunnen denken of ik het wil, doordat ik voor de vraagactie al was gepolst. Hierdoor heb ik echt een keuze kunnen maken waar ik 100% achter sta.”

Irene: “Inderdaad beter van niet! Tenzij het om een onbewust zeer onbekwaam figuur gaat wat het roeien van die persoon betreft - dan zou het een win-win situatie kunnen zijn om zo iemand te vragen.”

Toeval of ben/was jij de uitverkorene als vrouwelijke praeses?

Bente: “Ik denk dat het vooral door de durf van het vorige bestuur komt dat ik hier nu sta. Precies op het goede moment en de juiste plaats. Ik denk dat er afgelopen jaren genoeg vrouwen zijn geweest die geschikt waren om praeses te worden.”

Irene: “Geen toeval natuurlijk. Het functieprofiel is ongeveer dit: veel geroeid, veel commissie-ervaring, langer dan 1.80m, enig gevoel voor aansturing en het houden van een praatje en geen piepstem. Dat kan zowel een vrouw als een man zijn. En toen was ik het.”

“Als vrouwelijke praeses sta je 10 stappen achter.”

Bente: “Nee, dat denk ik niet. Het is afhankelijk van hoe je het zelf ziet. Ik ervaar veel steun vanuit (Oud-) Nereus. Alle berichten die ik heb ontvangen sterken

mij. Er zijn verschillen met een man, maar dit hoeft geen invloed te hebben op je functioneren als praeses. Ik denk ook dat je je juist niet als een man moet proberen te gedragen. Misschien is het een nadeel dat een vrouwenstem hoger is. Boven de mensen uitkomen is zonder zware stem nog wel een uitdaging.”

Irene: “Ik denk het niet! Helemaal geen kwestie van maken in je eigen functioneren, dan vergeet iedereen dat het überhaupt een kwestie zou kunnen zijn.”

“Nereus presteert ondermaats.”

Bente: “Nee dat niet; ik denk dat Nereus over de gehele linie goed presteert. Er zijn wel gebieden waar het veel beter kan. Zo kunnen de eerstejaarsploegen beter presteren en kan de doorstroming bij sommige groepen beter. Ik denk dat we veel randvoorwaarden hebben gecreëerd met de professionalisering van Nereus, waaronder het aanstellen van betaalde coaches. Dit betekent echter niet dat de stappen ook gezet worden. Ook andere aspecten zijn van belang, zoals het bewustzijn dat roeiers moeten hebben van de waarde van een vereniging. Dat je ook wat terugdoet als roeier. Als iedereen zijn eigen plan trekt kom je ook niet ver. Het resultaat moet meer zijn dan de som der delen.”

Irene: “Volgens mij valt het wel mee hoe ondermaats Nereus presteert, we hebben een huldiging gehad van olympisch eremetaal. Moeten we dan klagen?”

Tot slot: zijn er overeenkomsten tussen jullie?

Bente: “Irene en ik zijn volgens mij beide vrij rechtlijnig in wat we doen. Al trek ik me misschien wat meer van andermans mening aan.”

Irene: “Ik vind het ongelooflijk leuk dat het eindelijk weer zo ver is. Het heeft zo lang geduurd dat Bente gevoelsmatig de tweede eerste vrouwelijke praeses van Nereus is, als je begrijpt wat ik bedoel. De overeenkomsten zijn in elk geval dat ze ook veel heeft geroeid, beschikt over veel commissie-ervaring, langer is dan 1.80m, enig gevoel voor aansturing en het houden van een praatje heeft en geen piepstem heeft.

Nereus is veranderd. We lichten toe dat Nereus, naast het wedstrijddroeien, nu zelf ook een gezelligheidsaspect kent, ondanks de nog altijd goede band met het A.S.C..

Na een (inter)nationaal leven, werkend voor Shell is de heer Maier al 40 jaar gepensioneerd! "Ik heb langer pensioen getrokken, dan gewerkt. Nu lach ik er om." Voordat we afscheid nemen, komt nog een anekdote ter sprake: "In 1953, toen ik werkzaam was voor Shell in Curaçao, speelden we de Varsity na. Het wemelde natuurnlijk van de Delfse ingenieurs, maar er waren ook enkele niet-technici, en ook van buiten de Shell enkele academici. Dat gezelschap heeft toen, op de datum van de Varsity, die legendarische strijd tussen Nereus, Lag, Triton en Aegir gevoerd met vijf wijnhlessen die door dobbelsteenworpen op de tegels van het buitenterras van de nachtclub Chobolobo vooruit moesten komen. Aegir won. Het feest beleefde zijn hoogtepunt toen om een uur of elf de vrouwen van al deze kerels volstrekt onverwacht kwamen 'partycrashen', onder hevig gejuich respectievelijk gejoel. De dag erna was niet iedereen in staat op zijn werk te verschijnen."

De heer Maier heeft meer tijd doorgebracht in het water dan op het water en is eigenlijk nooit meer terug geweest naar Nereus. Desalniettemin beschouwt hij zijn roeiseizoen voor Nereus als "wonderwel geslaagd, en daar ben ik zo blij om!"

En hoe was in uw tijd de gezelligheid op Nereus?
"Dat kan ik me niet meer herinneren. Misschien was er één gezellige borrelavond dat jaar, maar eigenlijk was daar geen sprake van. Op Nereus kwam je om te roeien. Andere A.S.C.'ers hadden ontzag voor Nereïden. Nereus had een reputatie. Dat was iets zo vanzelfsprekends. Dat de Oude Vier werd gewonnen. Dat droeg bij aan de solide indruk"

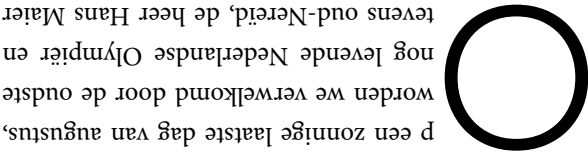
Hoe heeft u Nereus als vereniging ervaren?
"Een krachtutitstralende subvereniging. Er werd vaak binnen het 'sportdispuut' Viator gezegd dat Nereus de vereniging was - zeker als je aan sport had gedaan - waar je naar toe moest, lid worden behoorde er bij. Nereus had een solide reputatie."

Wat heeft u aan uw tijd op Nereus overgehouden?
"Eigenlijk niet veel, daarvoor is het te kort geweest. Het enige dat ik me herinner is het bootenhuis, maar dat is helemaal weggehaald. Ik heb alleen sporadisch contact gehad met Chris v.d. Ploeg, die ook economie studeerde, en veel later met Kees Dikken dat was een dispuutgenoot (Viator) van mij, die is uiteindelijk op slag gaan roeien." Maier is zeer verrast om te horen dat de heer Dikken als oudste Nereïd afgelopen april aanwezig was bij de Oud-Leden Lunch.

INTERVIEW H. MAIER

DOOR
DANIEL PAARLBERG & ROOS THUISSEN

p een zonnige laatste dag van augustus, worden we verwelkomd door de oudste nog levende Nederlandse Olympiër en tevens oud-Nereïd, de heer Hans Maier in zijn huis in Den Haag. Afgelopen juli vierde hij zijn honderdste verjaardag en trots toont hij een foto van zijn 'kleine maar bijzondere familie' en een foto met de burgemeester van Den Haag. Zijn prachti­ge kleurrijke bloementuin weerspiegelt de positieve en energieke gesteldheid van de heer Maier zelf. Hij begint enthousiast te vertellen over zijn deelname aan het Nederlandse Hersenbank 100-plus onderzoek van het VUmc Alzheimercentrum, voor personen die de leeftijd van 100 jaar hebben bereikt zonder verschijn­sel­en van dementie.

Olympische Spelen van Berlijn: “Het was een feest. Overal zag je hakenkruizen, maar alles ging in een vrolijke en sportieve sfeer! Daar kwam tevens roeier Mak Schoorl voor Nederland uit, corpsgenoot van Maier en boeg van de Nereus-vier. Pas enkele jaren later in 1938 stapte de sterke en fitte Maier zelf in een roeiboot en met gevoel voor water werd hij al snel door Dr. Meurer (“Den Pruus”) op vier in een acht voor de Head geplaatst met Simon de Wit op slag. De mondi­ge Simon de Wit werd even later uit de boot gezet. De Wit had aanmerkingen op zijn ploeggenoten en Meurer accepteerde dat niet. Maar met Chris van der Ploeg op slag werd twee weken later de Head gewonnen! Dit voelde volgens Maier “Grandioos”.

Het roeiseizoen was al vroeg in juni afgelopen en Maier had het geluk terug te kunnen keren bij de training voor de Europese Kampioenschappen zwemmen - en dus ook waterpolo - in Londen (Wembley) gehouden en daar heeft de ploeg de bronzen medaille gehaald, terwijl ze op de Olympische Spelen in Berlijn niet verder dan de vijfde plaats waren gekomen.

Gevraagd naar zijn mening over roeien, antwoordt Maier: “Ik vind het beschamend om te zeggen, maar waterpolo is veel gemakkelijker. Daar kun je tussendoor even stoppen en uithijgen. Ik kon acht kilometer wel meeroeien hoor. Maar ik vond zelf niet dat ik een voldoende krachti­ge slag had, dat zag ik aan de kolk. Maar Pruus besliste van wel. Dus het is gelukt, ik heb één roeiseizoen meegedaan en daarvan genoten.” Maier benadrukt meerdere malen dat hij slechts één jaar actief heeft geroeid bij Nereus en er weinig aan over heeft gehouden. Desalniettemin lijkt hij Nereus wel in zijn hart te hebben gesloten. Tachtig jaar later getuigen een neïes ingeplakt fotoboek, een goed bewaard vaanti­e, geïnteresseerde vragen en de trots waarmee hij zijn roetiïd beschrijft hoe hij in dat ene jaar een liefde voor Nereus heeft opgebouwd.

De trip in juni naar Frankfurt later in het seizoen brengt

zowel onduidelijkheden als goede herinneringen met zich mee. Op de heenweg moest bij de Nederlands-Duitse grens worden uitgestapt vanwege een paspoortcontrole. Goedmoedig werd er gegrapt over de achternaam van Willy Bloemendal - de boeg van de Oude Vier die ook mee was - “Jij moet oppassen Willy, jouw naam lijkt op de typisch Joodse naam Blumenthal, voor je het weet ben je verdacht hier”. Maier vertelt dat hij het wonderlijk vindt dat ze - achteraf gezien - op dat moment enorm naïef tegen de zaak (Jodenvervolging) aankeken, de ernst van de zaak drong nog helemaal niet door.

Een leuke anekdote doet zich voor op de terugweg uit Frankfurt. Na een mooie wedstriïd en een geslaagd feest, werd er gestopt bij de roeivereniging Rhenus te Bonn waar Nereus contact mee had. “Ondanks het brakke gevoel van het feest, was het erg gezellig en woonden we aan zo’n lange U-vormige tafel en werd er veel gezongen en gedronken. Een typisch Duitse studentenfeer, vonden wij, maar wel heel animerend. Dat bleek uit de opdracht van de tafelpraeses, die een scherm­sabel hanteerde waarmee hij op de tafel ramde om orde te creëren, aan de Fuchsmajor (de man die aan het hoofd staat van de eerstejaars) om een tweede vat bier te laten aanrukken voor die dorstige Hollanders.”

2016 Robert Lücken
2016 Tone Wieten
2016 Boaz Meylink
2016 Dirk Uittenbogaard
2016 Govert Viergever
2016 Vincent van der Want
2016 Peter van Schie
2016 Jort van Gennep
2016 Olivia van Rooijen
2016 Aletta Jorritsma
2016 Karien Robbers
2016 Ilse Paulis
2012 Diederik Simon
2012 Jozef Klaassen
2012 Nienke Kingma
2012 Ruben Knab
2012 Boaz Meylink
2008 Kirsten van der Kolk
2008 Marit van Eupen
2008 Gerard van der Linden
2008 Ivo Snijders
2008 Marshall Godschalk
2008 Diederik Simon
2008 Jozef Klaassen
2008 Gijs Vermeulen
2008 Femke Dekker
2008 Nienke Kingma
2008 Sarah Siegelaar
2004 Kirsten van der Kolk
2004 Marit van Eupen
2004 Gerard van der Linden
2004 Ivo Snijders

2004 Diederik Simon
2004 Gijs Vermeulen
2004 Michiel Bartman
2004 Chun Wei Cheung
2004 Femke Dekker
2004 Sarah Siegelaar
2000 Adri Middag
2000 Martijnje Quik
2000 Diederik Simon
2000 Michiel Bartman
2000 Kirsten van der Kolk
2000 Marit van Eupen
2000 Femke Dekker
2000 Marloes Bolman
1996 Adri Middag
1996 Diederik Simon
1996 Michiel Bartman
1992 Anita Meiland
1992 Hans Kelderman
1992 Harriet van Ettehoven
1992 Rutger Arisz
1992 Jaap Krijtenburg
1988 Hans Kelderman
1988 Herman van den Eerenbeemt
1988 Harriet van Ettehoven
1984 Harriet van Ettehoven
1984 Lynda Cornet
1984 Herman van den Eerenbeemt
1984 Harriet van Ettehoven
1984 Lynda Cornet
1976 Karin Abma
1976 Elisabeth Pascal-de Graaff

NEREÏDEN OP DE

1936 Berlijn

1900 Parijs

1952 Helsinki

1924 Parijs

1960 Rome

1964 Tokio

1960 Montreal

OLYMPISCHE SPELEN

1976 Joke Dierdorp
1976 Loes Schutte
1976 Jan van der Horst
1976 Wilhelm Boeschoten
1976 Elisabeth Vosmaer-de Bruin
1976 Myriam van Rooyen-Steenman
1972 Paul Veenemans
1972 Ruud Stokvis
1972 Roel Luytenburg
1968 Eric Niehe
1968 Gee van Enst
1968 Eric Westdorp
1968 Jaap Reesink
1968 Jan Steinhäuser
1968 Jan van Laarhoven
1968 Maarten Kloosterman
1968 Piet Bon
1968 Arthur Koning
1968 Ruud Stokvis
1968 Roel Luytenburg
1964 Ernst Veenemans
1964 Steven Blaisse
1964 Sjoerd Wartena
1960 Ernst Veenemans
1960 Steven Blaisse
1952 Jan Willem Pennink
1952 Jaap Beijl
1952 Hans Caro
1952 Ton Fontani
1952 Han Heijlenbrock

1936 Hotse Bartlema
1936 Gerard Hallie
1936 Flip Regout
1936 Mak Schoorl
1936 Simon de Wit
1936 Hotse Bartlema
1936 Flip Regout
1936 Mak Schoorl
1936 Simon de Wit
1936 Anasco Dokkum
1928 Paul Maasland
1928 Egbertus Waller
1924 Simon Bon
1924 Simon de Wit
1924 Cornelis Eecen
1924 Ted Cremer
1924 Paul Maasland
1924 Roelof Hommema
1924 Henk Rijnders
1924 Gerrit Tromp
1924 Egbertus Waller
1900 Herman Brockmann
1900 Johannes van Dijk
1900 Herman Brockmann
1900 Coenraad Hiebendaal
1900 Geert Lotsij
1900 Paul Lotsij
1900 Johannes Terwogt

HOE IS HET NU MET..

DE NEREIDES VAN DE ZILVEREN BEIJING-ACHT

DOOR
TSJEBBE PAULUSSEN

Hoewel ze zelf alweer enige tijd geleden de bordeauxrode riem aan de wilgen hebben gehangen, verschijnen ze regelmatig voor Nereus op het water: nadat eerder al de Femke Dekker (4-) en de Sarah Siegelaar (2-) werden gedoopt is afgelopen seizoen de Nienke Kingma (4-) aan de vloot van de ASR toegevoegd. Reden genoeg om eens bij te praten met het Nereus-smaldeel van de zilveren Beijing-acht.

“Het was even zoeken naar iets waar ik net zoveel energie van kreeg als van topsport” zegt Nienke, die inmiddels werkt bij NOC*NSF, “hier kan ik mijn ervaring goed benutten en bovendien leer ik veel nieuwe dingen” licht ze toe. “Mijn dochter en het feit dat ik zwanger ben van een tweede geven mij daarnaast wel een nieuwe blik op het leven, na het toch wel egoïstische topsortersbestaan.”

Sarah begint in september aan haar differentiatie endocrinologie, onderdeel van de opleiding tot internist in het AMC. “Het belangrijkste aspect van mijn

Femke: “Na mijn Nereus periode ben ik bij de Hoop lid geworden. Niet zozeer voor het roeien, meer voor de gezelligheid en de toch ook wel de hoeveelheid oud Nereïden die daar lid zijn. Naast de paar wedstrijden die ik nog start kan ik nu ook enorm genieten van een grachtentocht in de 2x met Iris Schreuder. Verder heb ik het afgelopen jaar voor de derde keer de eerstejaars dames van Nereus gecoacht. Ik heb twee wedstrijden met ze gestart en ook een aantal trainingen meegemaakt. Eerstejaars coachen is enorm tijdrovend, maar ik vind het super om te doen en Nereus hierbij te ondersteunen.”

Nienke: “Momenteel roei ik eigenlijk niet. Soms mis ik het wel, maar op dit moment niet vaak genoeg om lid te worden van een vereniging. Daarnaast roei ik het liefst in een ploeg op de Amstel en omdat ik in Utrecht woon is dat lastig. Het Merwedekanaal trekt mij niet echt, en ik geniet erg van ongeorganiseerd sporten.”

Zijn julle nog actief in de roeiwereld?

Nereustijd is mijn afroeicoach: ik heb jelle gevangen en niet meer losgelaten” zegt Sarah lachend. Immiddels zijn ze getrouwd en hebben ze twee kinderen. “Die maken het leven lekker druk en verrassend, maar zorgen vooral voor ontspanning naast werk.”

Sarah: “Ik roei bij Willem III, en probeer nog af en toe een wedstrijdje te starten met Annemiek (de Haan,

red), maar helaas is ze naar Groningen verhuisd. Op Nereus ben ik niet meer erg actief. Tot vorig jaar zat ik nog wel in de CWR maar ik kon en wilde het niet meer combineren met gezin en werk en vond dat ik niet kon voldoen aan dat wat werd gevraagd. Ook was het tijd voor nieuw bloed. Wel ben ik elk jaar wedstrijdarts op de NKIR.”

Terugblik

Terugkijkend op hun Nereustijd zijn de dames eensgezind: het was een toptijd! “Nereus heeft het geluk dat er zoveel mensen rondlopen die hun ziel en zaligheid in roeiers steken” aldus Nienke. Femke vult aan: “bij Nereus wist ik altijd steun vinden.” Sarah beaamt dit. Daarnaast waardeert ze de bijzondere ervaringen uit haar roeicarrière nu alleen nog maar meer: “Als ik in het weekend een lange dag in het ziekenhuis maak besef ik me des te meer dat het machtig mooi was om voor je ‘werk’ naar de Bosbaan te mogen fietsen en op bijzondere plekken als Zuid-Korea en Beijing te komen”;

‘Blijf de successen dus vieren maar blijf kritisch op hoe het nog beter kan!’

Nereus

Nienke is momenteel wat minder op de hoogte van de actuele situatie van Nereus: “Ik zie Nereus nog steeds als een sterke en trotse vereniging, waarbij het gevaar kan zijn dat veranderen en openstaan voor kennis van buiten soms moeilijker is.” Sarah is het hier mee eens: “Ik zie Nereus als een hechte, enthousiaste, maar ook traditionele vereniging die soms neigt naar het ouderwetse. Verandering voelt misschien in het begin niet meteen lekker maar dat betekent niet dat het niet goed is!” “Precies” vult Nienke aan “Nereus heeft natuurlijk ook een lange historie van succes. Succes wordt dan soms ook voor lief genomen en dat is nooit goed. Blijf de successen dus vieren maar blijf kritisch op hoe het nog beter kan!”

Beijing 2008
Terugdenkend aan de Spelen van Beijing geven de dames eensgezind antwoord op de vraag welke herinnering als eerst bij ze opkomt: “De sprint in de finale. Die ging zo hard en zo goed!”, aldus Nienke. “Nog nooit in m’n leven heb ik zo hard m’n benen naar beneden gepompt” vult Sarah aan. Femke denkt ook aan de dopingcontrole waar ze direct na het aanleggen naar toe moest “en dat terwijl de rest van het team al feest kon gaan vieren!” Daarnaast komt ook de gkkke sfeer van de Olympische Spelen ter sprake: “Voorafgaand kon ik mij niet voorstellen wat ik kon verwachten. Vooral dacht ik dat het toch niet veel anders kan zijn dan een andere wedstrijd: dezelfde tegenstanders, zes banen, twee kilometer. Josy gaf mij een wijze les mee: ‘Ergert je niet, verwonder je slechts; Ik heb mij vaak verwonderd’ lacht Nienke.

Aangezien iedereen van de Beijing ploeg verspreid door het land woont verloopt contact vooral via momenten waarop ze elkaar weer zien, maar staan de whatsapppgroep. Bruiloften en kraamvisites zijn een keer een veteranenwedstrijd met de Beijing acht te starten, alleen tot nu toe is er altijd wel iemand zwanger” besluit Femke.

RIO 2016: A BUMPY RIDE

DOOR
ALETTA JORRITSMÁ

“RIO MIT FREUNDEN”

DOOR
THOMAS DIRKSMEIËR & DAVID HEINEMAN

neens is het jaar angebroken, het jaar waarin de Spelen plaats gaan vinden. Het evenement waar je de afgelopen drie jaar op bent gaan hopen en misschieen al wat langer van zat te dromen. Op de WK 2015 in de W8+ in Aiguebelette hebben we de kwalificatie misgelopen, dus in 2016 zou nog gekwalificeerd moeten worden op het Olympisch Kwalificatie Toernooi (OKT) in Luzern. Voordat het ticket binnenengesleept kan worden, vindt eerst de interne selectie nog plaats. Waar het voorgaande jaren al spannend was of je de selectie zou redden, is in een olympisch jaar dit gevoel nog sterker aanwezig.

Goed, uiteindelijk stond ik met Karien op de Spelen. Een Nereus-twee, mooier kan het niet. Behalve dan misschieen de voorbereiding. Die had idealiter wel een tikeltje beter gekund. Na de wereldbeker in Poznan (zeven weken voor de Spelen), waar ik in de W8+ zat en Karien (op het andere boord) met Heleen in de W2-naar Rio. Pas twee weken voor vertrek naar Rio werd het überhaupt duidelijk of Karien en ik aan de start zouden mogen verschijnen en uiteindelijk hebben we drie volle weken gehad om samen te kunnen trainen voor de Spelen.

Het is herfst 2015 als we het plan opvatten om onszelf weer eens op een uitje te trakteren, we hebben het immers verdiend. Athene, Beijing en Londen waren goed befallen en Rio leek ons ook een aardige locatie. En dan konden we het meteen met sport kijken combineren. Immers: sporten kijken, sporten doen, dus lekker fit naar huis na een weekje Olympische Spelen. Daar houden we van. Bijkomend voordeel was ook om mindfull-er te worden: even weg uit kantoortuinen, operatiekamers en family-life.

Aldus met zeven bordauxrode oude zakken van halverwege de dertig en een geadopteerde Lagaaier op weg naar Rio. De voorpret was vrij immers, de Excel-sheets van onze Delfse vriend in de voorbereiding ook. Dat kan nooit kwaad.

En als de zon zakte dan begon het avondprogramma. Iets waar Rio sowieso olympisch kampioen in is. En Nereus ook, zowel jong als oude zak.

Next stop: #Tokyo2020.

Mede namens Sander, Gijs, Wietse, Jan, (Pieter), Gerard, IOE!

s ochtends werd na een avondje HHH toch maar

overgeslagen. Optimisten zoals we zijn had dat toch een groot voordeel: focus op het roeien, om de hoek van huis en strand.

Het roeien was erg prachtig, de races waren spannend, de locatie inspirerend en de medailles goud, zilver en brons voor #TeamNL. Maar bovenal was het bordauxrood, erg bordauxrood. Ook op de kant. De vlag wapperde fier op dit mondiale podium en het ge-IOE miste zijn uitwerking niet. Grote complimenten voor alle roeiende Nereïden die hier geschiedenis hebben geschreven voor Volk en A.S.R..

der L. niet geheel reël: beachvolleybal om tien uur

Spelen en Rio de Janeiro. Over vier jaar in Tokio een herkansing en met hopelijk nog meer Nereus in de olympische selectie!

PS Leuk feitje: Karien is de enige persoon die na de WK in 2015 nog is toegevoegd aan de olympische selectie! Ze heeft het afgelopen jaar als supersub jaar in alle nummers en op alle boorden ingevallen (W4x, W2x, W8+, W2-) en daarbij zelfs binnen vier weken in drie verschillende nummers een internationaal toernooi gestart (OKT in de W2x, Wereldbeker Luzern met mij in de W2- op stuurboord. Wereldbeker Poznan in de W2- op bakboord).

De trial voer ik met Karien Robbers, na vier trainingen samen te hebben gevaren eindigden we derde. Na de trial ging het bij mij mis. Het was voor mij een jaar met meer hobbels en gaten dan ik heb gekend sinds ik ben begonnen met roeien (competitie in 2009, EJD in 2010). Een winter waarin ik laveloos op de bank lag, een voorseizoen waarin ik rustig weer opkrabbelde, de trainingen langzaamaan uitbouwde tot normale proporties en wereldbekers startte die weinig succesvol waren, leidden uiteindelijk tot een rol van startende reserve. De selecties voor de W8+ in januari had ik misgelopen, maar twee weken na de races voor de W8+ heb ik me op een of andere manier toch in de W2- geraced. Met Heleen Boers zou ik de rest van het seizoen starten en daarbij reserve zijn voor de W8+.

NEREUS SLAGEN OP DE

Nereiden Olivia van Rooijen en Robert Lücken zaten tijdens de Olympische Spelen in Rio de Janeiro op de slagpositie van

de vrouwen- en mannennacht.

Olivia van Rooijen

Na een lange, slopende voorbereiding werd in januari van dit jaar de selectie van de vrouwenacht bekend gemaakt. Met Nereïde Olivia van Rooijen op slag, kwam de vrouwenacht afgelopen mei goed op stoom. Eerst werd er in begin mei zilver veroverd bij de EK. Daarna werd, tijdens het olympisch kwalificatietoernooi in Luzern, een olympisch startbewijs veilig gesteld. De vrouwenacht werd daar tweede. Hoewel de Amerikanen en de Britten de favorieten voor de eindzege waren, was Nederland een gevaarlijke outsider. In de herkansing bereikte de ploeg zonder al te veel problemen de finale, al werd de afstand met de favorieten in het veld in deze wedstrijd wel duidelijk. In de finale werd met reuzenmoed gestart, op 500m lag de ploeg tijdelijk eerste en na 1000m nog tweede. Maar na deze dappere poging het veld te verrassen, kwamen de andere ploegen langszij. Een laatste plek in de finale was het resultaat, maar de ploeg kan trots zijn op de getoonde durf en moed.

“Niet in het bijzonder. We hadden zowel in de voorwedstrijd als in de herkansing gemerkt dat we na de start, ergens tussen de 250-500 meter de andere ploegen te veel lieten gaan. Maar we waren ons er vooral van bewust dat we vanuit de start ervoor moesten zorgen dat we in een goed, fel ritme terecht zouden komen. In de finale lukte dat. Hierdoor hadden we een goed begin. Helaas viel het ergens tussen de 1000-1250m wat uit elkaar, daar kwam de zijwind er iets op en raakten we elkaar, en daarmee de macht een beetje kwijt. Het ritme viel weg en het roeien begon te veel kracht te kosten. Toen begonnen de andere ploegen er langs te schuiven en daar hadden we geen goed antwoord op. In de finale hebben we het echt geprobeerd, maar ik baal ervan dat we te laat in het toernooi pas een beetje op stoom begonnen te komen en daarmee gewoon niet onze beste race hebben laten zien.”

Was jullie tactiek voorafgaande aan de finale iedereen proberen te verrassen door zo hard mogelijk weg te varen?

“Als een hele bijzondere periode. Met een diverse groep leef je in de laatste maanden echt naar een doel toe; de Spelen. Je bent allemaal met hetzelfde bezig, maar iedereen doet dat wel weer op zijn eigen manier. Verder is je leven eigenlijk heel erg simpel en overzichtelijk. Trainen, eten, slapen in een zichzelf herhalende cirkel. Dat klinkt saai, en is het eigenlijk ook, maar omdat je zo goed beseft waar je het voor doet en zo naar het moment toe leeft, is het ook wel heel mooi.”

Staat het vizier alweer op Tokio gericht, of ga je daar pas over een tijd weer over nadenken?

“Eerst ga ik nu afstuderen, nog twee maanden en dan ben ik eindelijk klaar. Ik studeer scheikunde en denk erover om iets te gaan doen in de richting van duurzaamheid. Hoe ik daar precies invulling aan ga geven moet nog blijken. Na het afronden van mijn studie ga ik daar, en of/hoe ik verder met roeien wil, beslissingen over nemen.”

Robert Lücken

Twaalf jaar geleden, tijdens de Olympische Spelen in Athene, haalde voor het laatst een mannenploeg olympisch eremetaal. De Holland Acht had na een geweldige voorbereiding hun zinnen gezet op het hoogst haalbare, een gouden olympische overwinning. Nereïden Dirk Uittenbogaard, Boaz Meylink, Tone Wieten en slagman Robert Lücken bemanden samen met Mechtel Versluis, Kaj Hendriks, Boudewijn Röel, Olivier Siegelaar en stuurman Peter Wiersum de Holland Acht. Na overwinningen in Luzern en Henley eerder in het seizoen waarbij favorieten Duitsland en Groot-Brittannië verslagen werden, was de Holland Acht een van de favorieten voor de eindoverwinning. In een machtige finale, waarin goed werd gestart en de roeiers een zeer sterk middenstuk aflegden, werd Nederland vlak voor de finish achterhaald door de Duitsers. De Britten roeiden schier onbedreigd naar het goud. Een prachtige bronzen medaille was het resultaat. Al was er in het begin nog wat teleurstelling over het mislopen van een gouden en zilveren medaille.

Voelt de bronzen medaille toch als een waardige afsluiting van jullie olympisch roeittoernooi?

“Het is mooi om eremetaal mee naar huis te nemen als fysiek bewijs van jarenlange inzet, arbeid en toewijding. Echter was mijn verwachting voorafgaand aan de Olympische Spelen erg hoog. Door de mooie resultaten in het voorseizoen dacht ik dat we een heel goede kans maakten op goud. Deze verwachting werd nog bevestigd door een twee kilometer te roeien tijdens een training een week voor vertrek naar Rio de Janeiro. We roeiden snoeihard en qua tijd ver onder het Nederlands record. In Rio liep het helaas anders. In de voorwedstrijden en de halve finale was er geen ritme, en konden we niet consistent en fragiel. In de finale waren we beter, het middenstuk was geweldig en we probeerden aan te haken bij de Britten. Het lukte niet en het kostte ons zoveel kracht dat ons ritme in de laatste meters wegviel en de Duitsers nog over ons heen kwamen in de laatste halen. Dat deed pijn. Ik had er toen de pest over in, en ik heb er nu nog steeds de pest over in, maar ik ben wel erg blij met de bronzen medaille.”

Hebben jullie het resultaat nog goed gevierd?

“Ja! Je bent jong, je hebt een medaille gewonnen en je hebt dus alles wat je kan bedenken om te genieten van die prachtige stad. Rio is fenomenaal, de stad, de mensen, de stranden, de natuur, de bergen, alles en iedereen ademt plezier. We hebben een geweldige week met zijn allen gehad met Rio als waanzinnig decor voor ons mooie feest.”

Op naar de volgende Olympische Spelen?

“Ik ben enorm ambitieus en olympisch goud is het hoogst haalbare. Mijn streven naar prestatie zegt dit ik die gouden plak wil behalen. Aan de andere kant realiseer ik me ook de opofferingen die ik voor deelname aan deze Spelen heb moeten doen. De aanloop voelde voor mij als een zware bevaling, waarbij de spanningsboog erg lang strak gehouden moest worden en het vizier telkens weer op de Spelen gericht moest worden. Mede door onze groep heb ik hier erg van genoten, maar het was ook slopend. Ik houd daarom de mogelijkheid voor deelname aan de Spelen in Tokio zeker open.”

DOMINEREN IS HET NIEUWE WINNEN

DOOR
ILSE PAULIS

Hoe hoort een olympisch kampioen zich te voelen? Wat dient men te doen na het behalen van olympisch goud? Ik heb nog steeds geen flauw idee. De gouden volk is daarentegen een mij wel bekend fenomeen: een staat van onuitputtelijke energie, zonder noodzaak voor slaap of enige vitamines, maar met een onuitwisbare brede glimlach. De dagen vliegen voorbij, bijzondere herinneringen stapelen zich op. Mogelijkervijs is mijn studentenleven wat beperkt de afgelopen jaren, maar er is weinig vergelijkbaar met de tweede week van de Spelen met een gouden medaille op zak.

Na terugkomst in Nederland volgen de pieken elkaar op: een Oranje welkom, de kroning tot Ridder, bitterballen met het koningspaar en huidigingen bij verscheidene partijen. Sporters vormen voor even het middelpunt van Nederland. Het is een overweldigende ervaring, zeker voor atleten die normaal in de schaduw opereren. Mijn focus lag tot op de finishlijn, mijn voorstelling reikte tot de paar minuten daarna. Wat er vervolgens ontstaat, is een soort rare roes. Elke Nederlander in Rio weet wie je bent, voor 'bekende' mensen ben je ineens bijzonder interessant promotiemateriaal en de (internationale) pers is niet te stoppen. Gelukkig ben ik roeier, en neemt de belangstelling ook weer bijzonder snel af.

Essentieel voor deelname aan de Spelen is het kwalificeren van de boot. Het uitblijven hiervan op de voorafgaande wereldkampioenschappen, maakt

jaarplan in een opgevoerde motor.

als topsporter. En tot slot, resulteerde een uitgekend bleek een pas op de plaats noodzakelijk voor de groei basis voor een zeer succesvol seizoen. Een jaar later, onverwacht snel succes. De afroeticommissie bleek de lang gekoesterd levensdoel, voor mijzelf een bijna Voor menig sporter is deelname aan de Spelen een de belangstelling ook weer bijzonder snel af.

de onderlinge overtuiging des te meer.

De lichte dubbeltwee heeft een prachtige bordeauxrode geschiedenis. Het maakt mij dan ook bijzonder trots dat ik deze traditie met mijn bootpartner Maaike Head – inmiddels liekozend adoptie-Neride genoemd – heb kunnen voortzetten. Ook de ongekende prestatie van onze jongere collegae deze zomer stemt fier. De ambitie en gedrevenheid binnen de muren van ons gebouw zijn uniek. Waar de Nereusmannen succes aan succes aaneenrijgen, lijken de grote Thetisvrouwen over de breedte echter wat achtergesteld. Het devies aan allen: zeg ja tegen het 'onmogelijk'; laat de taart staan en vecht voor wat je waard bent. Domineren is het nieuwe winnen. Rest mij nog mijn dank uit te spreken naar allen die een bijdrage hebben geleverd, een olympische medaille win je nooit alleen.

een olympisch traject een risicovolle investering: zeer arbeidsintensief en met een zeer onzekere uitkomst. Wat maakt dan dat je er toch je ziel en zaligheid aan committeert? Door er simpelweg aan te beginnen, en puntsgewijs uit te voeren, dan groeit het vertrouwen vanzelf. Waar de Spelen in oktober jl. nog ver buiten onze mogelijkheden leken, lagen wij uiteindelijk ongeslagen aan de start van de olympische finale. Het is voor mij een van de allermooiste kanten van topsport: jezelf verbazen tot ver boven alle glazen plafonds.

INHOUD

- 3 | INTRODUCTIE
- 4 | ILSE PAULIS: DOMINEREN IS HET NIEUWE WINNEN
- 6 | NEREUS SLAGEN OP DE OLYMPISCHE SPELEN
- 8 | RIO 2016: A BUMPY RIDE
- 9 | RIO MIT FREUNDEN
- 10 | HOE IS HET NU MET?
- 12 | NEREÏDEN OP DE OLYMPISCHE SPELEN
- 14 | INTERVIEW H. MAIER

CITIUS, ALTIUS, FORTIUS

Afgelopen augustus vertrokken negentien Nereïden, veertien roeiers en vijf coaches, naar Rio de Janeiro om de Olympische Spelen 2016 te gaan ervaren. Een Olympische Spelen, waarbij meer dan een half miljoen Nederlandse Spelen, waarbij meer dan een half miljoen Nederlanders wakker bleven voor Dafne Schippers, een Olympische Spelen waarbij Yuri van Gelder op onge-lukkelijke wijze zijn finale moest missen, een Olympische Spelen waarbij de hockeydames naast het goud grepen, maar bovenal een Olympische Spelen die drie medailles opleverde voor de Nederlandse roei-equipe!

Ilse Paulis, wereldkampioene U23 in de skiff en wereldkampioene in de LD4x, en Maaike Head (skadi) roeiden overtuigend in een zinderende race naar een gouden medaille. Nereïden Robert Lücken, Boaz Mey-link, Dirk Uittenbogaard en Tone Wieten veroverden een bronzen medaille met de Holland Acht. Hiermee hebben zij zichzelf niet alleen vereeuwigd op een te-gel in het Holland Heineken House, maar zorgden zij tevens voor de 16e en 17e olympische medaille in de Nereushistorie.

Stefanie Driever

Hoewel het credo van Pierre de Coubertin - L'import-tant dans la vie ce n'est point le triomphe, mais le com-bat, l'essentiel ce n'est pas d'avoir vaincu mais de s'être bien battu. - voor menig Nereïd(e) niet opgaat, is wel degelijk door allen met bloed, zweet en blaren gestre-den voor goud. Op 14 oktober jl. werden onze Olym-piërs dan ook gehuldigd voor de strijd die zij hebben geleverd in het tropische Brazilië.

U leest in deze speciale editie van het Nereus Magazine hoe de 'Road to Rio' van de olympische Nereïden is ver-lopen; voor de één het ultieme gouden randje aan een al-succesvolle weg, voor de ander een weg die niet zonder hindernissen verliep.

Tot slot, een nieuwe generatie talentvolle Nereïden staat klaar om op de volgende Olympische Spelen uit te ko-men. Op naar Tokio 2020!

Namens de redactie van het Nereus Magazine,

OLYMPISCHE EDITIE

